

Ekonomická
fakulta
Faculty
of Economics

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Ekonomická fakulta

Katedra ekonomiky

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Podnikový majetek a investiční činnost podniku

Vypracovala: Lacinová Dana

Vedoucí práce: Ing. Václav Krutina, CSc.

České Budějovice – 2014

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Dana LACINOVÁ**
Osobní číslo: **E11101**
Studijní program: **B6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Účetnictví a finanční řízení podniku**
Název tématu: **Podnikový majetek a investiční činnost podniku**
Zadávací katedra: **Katedra ekonomiky**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cíl práce:

Posouzení majetkové struktury podniku se zaměřením na vybavenost, úroveň, strukturu a využití dlouhodobého majetku jako podkladu pro zhodnocení investiční činnosti v konkrétních podmínkách vybraného podniku.

Osnova:

1. Význam a úloha investiční činnosti v podniku, hodnocení efektivnosti investic a investiční rozhodování.
2. Analýza majetkové struktury, zhodnocení vybavenosti, úrovně využití dlouhodobého majetku (především dlouhodobého hmotného majetku) ve vybraném podniku a jejich vývoje v posledních třech až pěti letech.
3. Posouzení investiční činnosti ve sledovaném období a jejího vlivu na efektivnost hospodaření podniku. Vyhodnocení vybrané investiční akce.
4. Zhodnocení investičních záměrů daného podniku.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy: 40 - 50 stran

Forma zpracování bakalářské práce: tištěná

Seznam odborné literatury:

SYNEK, Miloslav a kol. Manažerská ekonomika. Praha: Grada, 2011. 471 s.
ISBN 978-80-247-3494-1.

VALACH, Josef a kol. Investiční rozhodování a dlouhodobé financování. Praha:
Ekopress, 2010. 513 s. ISBN 978-80-86929-71-2.

FOTR, Jiří a SOUČEK, Ivan. Podnikatelský záměr a investiční rozhodování.
Praha: Grada, 2005. 355 s. ISBN 80-247-0939-2.

KISLINGEROVÁ, Eva a kol. Manažerské finance. Praha: C. H. Beck, 2010. 811
s. ISBN 978-80-7400-194-9.

SYNEK, Miloslav, KOPKÁNĚ, Heřman a KUBÁLKOVÁ, Markéta.
Manažerské výpočty a ekonomická analýza. Praha: C. H. Beck, 2009. 301 s.
ISBN 978-80-7400-154-3.

KOVANICOVÁ, Dana a KOVANIC, Pavel. Poklady skryté v účetnictví. Díl I,
Jak porozumět účetním výkazům EU, IAS, US GAAP, ČR. Praha: Polygon,
2001. 274 s. ISBN 80-7273-047-9.

časopisy: Ekonom, Hospodářské noviny, od ročníku 2011.

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Václav Krutina, CSc.
Katedra ekonomiky

Datum zadání bakalářské práce: 8. března 2013

Termín odevzdání bakalářské práce: 30. dubna 2014

doc. Ing. Ladislav Rolínek, Ph.D.
děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA
Studentská 13 (1)
370 05 České Budějovice

doc. Ing. Ivana Paňová Leitmanová, CSc.
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 12. března 2013

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47 zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

24. 4. 2014

Dana Lacinová

PODĚKOVÁNÍ

Chtěla bych poděkovat Ing. Václavu Krutinovi, CSc. za odborné vedení a cenné rady při zpracování mé bakalářské práce. Dále bych chtěla poděkovat danému podniku za poskytnutí materiálů.

1	ÚVOD.....	2
2	LITERÁRNÍ REŠERŠE	3
2.1	MAJETKOVÁ STRUKTURA PODNIKU.....	3
2.1.1	DLOUHODOBÝ MAJETEK	3
2.1.2	OBĚŽNÝ MAJETEK.....	6
2.1.3	OCEŇOVÁNÍ DLOUHODOBÉHO A OBĚŽNÉHO MAJETKU	7
2.1.4	MODERNIZACE A REKONSTRUKCE DLOUHODOBÉHO MAJETKU – TECHNICKÉ ZHODNOCENÍ	8
2.1.5	ODPISOVÁNÍ DLOUHODOBÉHO MAJETKU.....	9
2.1.6	STRUKTURA, VYBAVENOST A VYUŽITÍ PODNIKOVÉHO MAJETKU.....	10
2.2	INVESTIČNÍ ČINNOST.....	13
2.2.1	INVESTICE	14
2.2.2	ROZHODOVÁNÍ O INVESTICÍCH.....	15
2.2.3	HODNOCENÍ EFEKTIVNOSTI INVESTIC.....	16
2.2.4	METODY HODNOCENÍ EFEKTIVNOSTI INVESTIC.....	18
2.2.5	PORTFOLIO A DIVERZIFIKACE INVESTIC	20
3	METODIKA.....	23
4	CHARAKTERISTIKA PODNIKU.....	27
5	ANALÝZA PODNIKOVÉHO MAJETKU.....	30
5.1	PODNIKOVÝ MAJETEK, JEHO VÝVOJ A STRUKTURA	30
5.2	ANALÝZA VYBAVENOSTI A ÚROVNĚ DLOUHODOBÉHO HMOTNÉHO MAJETKU	36
5.3	ANALÝZA VYUŽITÍ PODNIKOVÉHO MAJETKU	40
6	INVESTIČNÍ ČINNOST PODNIKU.....	42
7	ZÁVĚREČNÉ ZHODNOCENÍ	46
8	ZÁVĚR	49
9	SUMMARY	50
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	51
	SEZNAM OBRÁZKŮ A TABULEK	52

1 ÚVOD

Každý podnik, který chce rozvíjet svojí hospodářskou činnost, musí mít k dispozici hmotné prostředky (budovy, stroje, dopravní prostředky, materiál, apod.). Konkrétní struktura prostředků se označuje jako majetek podniku. Aby podnik tyto prostředky získal, potřebuje k tomu určité zdroje, tj. kapitál. Majetek a kapitál podniku tvoří bilanční princip rozvahy a obě strany se musí rovnat. Nejdůležitější složkou podnikového majetku tvoří dlouhodobý majetek. Dlouhodobý majetek se nespotebovává najednou, ale postupně se opotřebovává a proto by se společnost měla snažit dlouhodobý majetek neustále obměňovat a nahrazovat ho majetkem výkonnějším.

Významný faktor, který rozvíjí ekonomiku, je investiční činnost. Rozhodování o investicích znamená kolik a do čeho investovat, kdy investovat a jak investovat. Rozhodování o investicích patří mezi důležitá manažerská rozhodnutí, která představují rozhodování o budoucím vývoji podniku. Odloží-li podnik část své současné spotřeby, očekává za to určitý efekt v budoucnosti. Nevhodně zaměřená investice může však dostat podnik i do úpadku.

Cílem této bakalářské práce je posouzení majetkové struktury vybraného podniku se zaměřením na vybavenost, úroveň, strukturu a využití dlouhodobého majetku jako podkladu pro zhodnocení investiční činnosti podniku.

V teoretické části práce je vymezen podnikový majetek a investiční činnost. Následná praktická část práce se bude zabývat podnikovým majetkem, jeho vývojem a strukturou. Protože je ve výrobních podnicích nejdůležitější složkou dlouhodobý majetek, bude analýza zaměřena především na dlouhodobý majetek, resp. dlouhodobý hmotný majetek. Součástí praktické části je i investiční činnost. Hodnocení investiční činnosti podniku bude posouzeno za období posledních čtyř let, tj. za období 2010-2013. Analýza podnikového majetku bude posouzena za období 2009-2013.

2 LITERÁRNÍ REŠERŠE

Kromě schopných, kvalifikovaných manažerů provádění hospodářské činnosti vyžaduje hmotné a jiné hospodářské prostředky. Podnikání vyžaduje budovy, stroje, suroviny, dopravní prostředky atd. Konkrétní struktura prostředků se značí jako majetek a jeho jednotlivé složky se nazývají aktiva. Aby podnik mohl ke své výrobě použít určitá aktiva, musí mít k dispozici finanční zdroje, tj. kapitál. Kapitál může být vlastní nebo cizí. Majetek podniku vyjadřuje „co podnik vlastní“ a kapitál „komu to patří“. Písemný přehled zpravidla ve formě účtu se nazývá rozvaha a má dvě strany, debetní a kreditní. Na debetní straně je zachyceno složení majetku. Na kreditní straně jsou uvedeny všechny zdroje, tj. pasiva. Tento dvojí pohled na majetek se značí jako bilanční princip a obě strany musí být navzájem vyrovnány (SYNEK, 2010).

2.1 MAJETKOVÁ STRUKTURA PODNIKU

Majetkem podniku se rozumí souhrn věcí, peněžních prostředků, pohledávek a jiných majetkových hodnot, které slouží podnikateli k podnikání. Pro každý podnik je důležitá majetková i kapitálová struktura. Majetková struktura podniku ovlivňuje likviditu podniku, tj. schopnost přeměnit aktiva v peníze, které jsou nutné na úhradu krátkodobých dluhů. Majetek podniku se dělí do dvou skupin a to na dlouhodobý majetek a oběžný majetek. Majetková struktura podniku je dána odvětvím podniku a finanční politikou podniku. Pokud v podniku převažuje dlouhodobý majetek, hovoří se o podnicích investičně intenzivních. Převažuje-li oběžný majetek, hovoří se o provozně intenzivním podniku (SYNEK, 2010).

Podle KOVANICKOVÉ (1998) podnik pořizuje určité složky majetku proto, aby mu přinesly dříve či později očekávaný prospěch, dále k rozšíření jeho bohatství a ke zvýšení majetkové struktury podniku, které se promítne buď ve formě přírůstků majetkových složek, nebo ve formě nárůstu peněžních prostředků.

2.1.1 DLOUHODOBÝ MAJETEK

SYNEK (2010) označuje dlouhodobý majetek jako fixní, stálý, neoběžný, tj. majetek, který slouží podniku dlouhou dobu, obvykle delší než 1 rok. Dlouhodobý majetek se nespotřebovává najednou, ale postupem času se opotřebovává a znehodnocuje. Svoji hodnotu postupně přenáší ve formě odpisů do nákladů podniku. Odpisy jsou většinou fixními náklady, proto je nutné, aby podnik neměl žádné zbytečné budovy nebo stroje.

Určitý dlouhodobý majetek se používá delší dobu, aniž by se znehodnotil, např. umělecká díla, pozemky, zlato a je nazýván majetkem neodpisovaným. Dlouhodobý majetek lze v praxi dělit na movitý majetek (movitosti), který lze přemísťovat (stroje, dopravní prostředky, výrobní stroje) a nemovitý majetek (nemovitosti), které nelze přemístit (pozemky, trvalé budovy).

Dlouhodobý majetek je shodný pro všechny organizace (podnikatelské subjekty, banky, pojišťovny) a je ve všech účtových osnovách. V účtové osnově je dlouhodobý majetek pro podnikatele určen účtovou třídou 0. V této třídě se účtuje o majetku, ke kterému má účetní jednotka vlastnické právo (CHALUPA, 2011). Dělí se na dlouhodobý hmotný majetek, dlouhodobý nehmotný majetek a dlouhodobý finanční majetek.

Dlouhodobým hmotným majetkem se podle Vyhlášky č. 500/2002 Sb. rozumí především:

- pozemky bez ohledu na výši ocenění,
- stavby včetně budov bez ohledu na výši jejich ocenění a dobu použitelnosti,
- samostatné movité věci, které mají dobu použitelnosti delší než 1 rok a jejichž ocenění je vyšší než limit, který stanovuje účetní jednotka v její vnitřní směrnici,
- pěstitelské celky trvalých porostů (sady, vinice, chmelnice),
- dospělá zvířata a jejich skupiny s dobou použitelnosti delší než 1 rok a jejichž ocenění je vyšší než cena stanovená podnikem,
- jiný dlouhodobý hmotný majetek bez ohledu na výši ocenění.

Samostatné movité věci, jejich ocenění je nižší než stanovený limit a které splňují podmínku dlouhodobosti, jsou nazvány drobným hmotným majetkem. Účetní jednotka se může rozhodnout, že o drobném hmotném majetku nebude účtovat jako o dlouhodobém hmotném majetku. O takovém majetku bude účtováno jako o zásobách materiálu (ŠTOHL, 2012).

Podle SYNKA (2010) dlouhodobý nehmotný majetek tvoří za úplaty získaná různá oprávnění, jako například patenty, licence, vydavatelská a autorská práva, nehmotné výsledky výzkumu a vývoje, software, značka firmy, tzv. goodwill. Do dlouhodobého nehmotného majetku je možné zařadit i náklady na založení podniku.

Dlouhodobý nehmotný majetek má nemateriální povahu, tzn., jedná se o majetek, který nelze uchopit. Za dlouhodobý nehmotný majetek bývají považovány majetkové položky s dobou použitelnosti delší než jeden rok, jejichž ocenění si stanovuje účetní jednotka sama. Za dlouhodobý nehmotný majetek jsou považovány především:

- zřizovací výdaje - výdaje vynaložené na založení nového podniku do jeho vzniku (zápisu do obchodního rejstříku), těmito výdaji mohou být např. soudní a notářské poplatky, správní poplatky, výdaje na pracovní cestu, mzdy, odměny za zprostředkování, nájemné a poradenské služby (RYNEŠ, 2013),
- nehmotné výsledky výzkumu a vývoje nabyté samostatně nebo vytvořené vlastní činností za účelem obchodování s nimi,
- software může být nabyt samostatně (není-li součástí dodávky hardware a jeho ocenění) pokud splňuje finanční limit, který je uveden ve vnitropodnikové směrnici nebo vytvořen vlastní činností za účelem obchodování s ním (ŠTOHL, 2012),
- ocenitelná práva – rozumí se jimi předměty průmyslového vlastnictví nebo výsledky duševní tvůrčí činnosti, např. patenty, licence, předměty průmyslových práv atd. (RYNEŠ, 2013),
- goodwill - rozumí se jím kladný nebo záporný rozdíl mezi oceněním podniku, nabytý především koupí nebo vkladem a souhrnem jeho individuálně oceněných složek majetku sníženým o převzaté závazky (CHALUPA, 2011).

Dlouhodobý finanční majetek tvoří majetkové podíly podniku v jiných podnicích, cenné papíry, které podnik nakoupil jako dlouhodobou investici. Cenné papíry určené k obchodování nejsou dlouhodobým finančním majetkem (SYNEK, KISLINGEROVÁ, 2010).

Pořízení dlouhodobého majetku lze uskutečnit koupí, vytvořením vlastní činností, nabytím práv k výsledku duševní a tvořivé činnosti, darováním, vkladem dlouhodobého majetku od jiné osoby, bezúplatným převodem a převodem z osobního užívání do podnikání. Dlouhodobý majetek lze vyřadit mnoha způsoby, např. likvidací, prodejem, darováním, vkladem do základního kapitálu jiného subjektu, bezúplatným převodem nebo přecházením z obchodního majetku do osobního užívání (RYNEŠ, 2013).

2.1.2 OBĚŽNÝ MAJETEK

Oběžný majetek bývá označován též jako oběžná aktiva a existuje v podniku v různých formách. První formou je věcná podoba, kterou může být zásoba surovin, pomocné a provozní látky, náhradní díly, obaly, nedokončená výroba, paliva, hotové výrobky a zboží. Druhou formou je peněžní podoba, kterou mohou být: hotovost (peníze, šeky, ceniny), účty v bance, pohledávky (dosud nezaplacené vystavené faktury), krátkodobý finanční majetek (cenné papíry k obchodování) aj. Oběžný majetek je tak nazýván, protože jedna jeho forma přechází v jinou (za peníze se nakoupí suroviny, ty se přemění v nedokončené výrobky, ty v hotové výrobky, hotové výrobky v pohledávky a pohledávky v peníze na účtech či v hotovostní peníze). Tento majetek se stále pohybuje, a proto se nazývá oběžný. Oběžný majetek se obrací mnohem rychleji než dlouhodobý hmotný majetek (např. stroje se „obrábí“ jednou za pět i více let, budovy za dvacet). Čím rychleji se oběžný majetek obrátí (v obchodě např. za několik dní), tím se dosáhne většího zisku. Oběžný majetek slouží i k úhradě závazků podniku. Schopnost jednotlivých aktiv přeměnit se na peněžní prostředky se označuje jako jejich likvidnost. Peněžní prostředky jsou nejlikvidnějším majetkem, stroje a budovy nejméně likvidním. Likvidita v podniku poměřuje likvidní aktiva s výší splatných závazků a vyjadřuje, zda je podnik schopen uhradit své závazky v určitých termínech. Vyjadřuje se pomocí poměrových ukazatelů, tzv. stupňů likvidity. Běžná likvidita, tzv. 3. stupně poměřuje oběžná aktiva s krátkodobými závazky, pohotová likvidita, tzv. 2. stupně porovnává rozdíl oběžných aktiv a zásob s krátkodobými závazky a okamžitá likvidita, tzv. 1. stupně poměřuje peníze v hotovosti a obchodovatelné cenné papíry s krátkodobými závazky. Pokud je podnik trvale nelikvidní, jedná se o platební neschopnost (SYNEK, KISLINGEROVÁ, 2010).

Platební neschopnost (insolvence) je takový stav, kdy podnik není schopen zaplatit dluhy v době splatnosti. Splatné dluhy jsou vyšší než realizovatelná hodnota aktiv. Je-li stav likvidních prostředků vyšší než je potřeba, je to nevýhoda pro podnik nazvaná jako nadbytečná likvidita. Je obecně známo, že vyšší likvidita snižuje platební neschopnost, ale snižuje také výnosnost podniku, protože výnosnost zvyšují především nové technologie a stroje, tj. málo likvidní aktiva. Podnik musí usilovat o optimální likviditu a optimální strukturu veškerého majetku podniku (SYNEK, 2010).

Ke společným fungujícím stránkám oběžného majetku lze zařadit zabezpečování bezporuchového oběhu majetku a kapitálu podniku. Oběžný majetek zabezpečuje nutnou platební schopnost podniku (likvidní stránku). Většina oběžného majetku slouží jako rezerva pro krytí nejrůznějších rizik, například při výkyvech v dodávce materiálu, ve výši dodávky, v její frekvenci či ve změnách, které požaduje odběratel. Oběžný majetek také slouží jako „krytí“, resp. záruka závazků (úvěrů) podniku. Pomocí oběžného majetku podniky realizují finanční a ekonomické vztahy ke svému okolí: k odběratelům, dodavatelům, zaměstnancům, věřitelům, vlastníkům a státu (VALACH, 1999).

Nejdůležitějším úkolem řízení podniku je stanovení určité výše oběžného majetku. Za optimální výši oběžného majetku je považována taková výše, která zajistí normální chod podniku s minimálními náklady (SYNEK, 2010).

Oběžný majetek se člení na zásoby, pohledávky a krátkodobý finanční majetek. Zásoby se dále rozdělují na materiál, zásoby vlastní výroby a zboží. Materiál je, ta část zásob, která je připravena k výrobě. Řadí se sem suroviny (základní materiál), náhradní díly, obaly a drobný hmotný majetek, o kterém provozovatel rozhodl, že nebude dlouhodobým majetkem. Do zásob vlastní výroby patří nedokončená výroba (zásoby, které vstoupily do výrobního procesu a protože proces ještě nebyl dokončen, dosud se v něm nacházejí), polotovary vlastní výroby (produkty, které neprošly všemi výrobními stupni a proto musí být dokončeny nebo zkompletovány do finálních výrobků), výrobky (produkty vlastní výroby určené k realizaci mimo podnik, popř. ke spotřebě uvnitř podniku), mladá a ostatní zvířata a jejich skupiny (jsou to zvířata, která nejsou evidována v dlouhodobém hmotném majetku jako dospělá zvířata). Zbožím jsou všechny movité věci, které podnik nakupuje za účelem jejich prodeje, pokud podnik s těmito věcmi obchoduje. Zbožím jsou i výrobky vlastní výroby, které byly aktivovány a předány do vlastních prodejen (KRUTINA, 2009).

2.1.3 OCEŇOVÁNÍ DLOUHODOBÉHO A OBĚŽNÉHO MAJETKU

Při oceňování dlouhodobého majetku se používá tři metod ocenění a to pořizovací cena, reprodukční pořizovací cena a vlastní náklady.

Pořizovací cena zahrnuje cenu pořízení včetně vedlejších nákladů spojených s pořízením. Do pořizovací ceny se řadí fakturační ceny nakoupeného dlouhodobého

majetku včetně poplatků. Do vedlejších pořizovacích nákladů je možno zahrnout clo, montáž, dopravu, náklady na přípravu a zabezpečení pořizovaného majetku, apod.

Reprodukční pořizovací cena je cena, za kterou by byl daný majetek pořízen v době oceňování (SYNEK, 2010). Reprodukční pořizovací cenou se oceňuje:

- dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek, který byl nabyt darováním, nově zjištěný a v účetnictví ještě nebyl zachycen (inventurní přebytky),
- dlouhodobý nehmotný majetek, který byl pořízen ve vlastní režii, jestliže vlastní náklady nelze zjistit,
- bezúplatně nabytý hmotný majetek z finančního leasingu (RYNEŠ, 2013).

Vlastními náklady se oceňuje majetek vyrobený vlastní činností. Do vlastních nákladů se řadí přímé náklady (přímý materiál, přímé mzdy a ostatní přímé náklady) a do nepřímých nákladů patří podíl výrobní režie, popř. podíl správní režie (RYNEŠ, 2013).

Oceňování oběžného majetku lze uskutečnit třemi metodami a to metodou průměrných cen, metodou FIFO a metodou LIFO. Podle metody průměrných cen se cena zjistí aritmetickým průměrem z pořizovacích cen všech dodávek. Metoda FIFO vychází z předpokladu, že dodávka, která došla první do skladu, také jako první ze skladu odchází. Metoda LIFO je založena na předpokladu, že je nejdříve spotřebována poslední dodávka. Tato metoda je podle daňových a účetních předpisů zakázána (SYNEK, 2010).

2.1.4 MODERNIZACE A REKONSTRUKCE DLOUHODOBÉHO MAJETKU – TECHNICKÉ ZHODNOCENÍ

Využívání dlouhodobého majetku vyvolává potřebu úprav. Z účetního i daňového pohledu lze tyto činnosti rozdělit na údržbu, opravu či technické zhodnocení. Údržbou se rozumí taková činnost, která předchází poruchám a odstraňuje drobnější závady. Opravou se odstraňují účinky fyzického opotřebení za účelem uvedení do předchozího stavu. Technickým zhodnocením se rozumí výdaje na dokončené stavební úpravy, rekonstrukce, modernizace, jestliže převýšily u konkrétního majetku v daném období v úhrnu částku stanovenou účetními předpisy. Za technické zhodnocení lze považovat i výdaje, které částku nepřevýšily v případě, že jsou podle účetní jednotky uplatněny jako běžné provozní náklady (CHALUPA, 2011).

Technické zhodnocení se zahrnuje do účtové třídy 0 mezi dlouhodobý hmotný majetek. Je poměrně složité odlišit rekonstrukci od oprav a udržování. O opravách se účtuje na vrub nákladů, jejichž hodnota ovlivní výsledek hospodaření. Technické zhodnocení se do nákladů zúčtovává postupně prostřednictvím odpisového plánu. Rekonstrukcí se rozumí zásahy do majetku, kde se projeví změna účelu nebo změna technických parametrů majetku. Za modernizaci lze považovat rozšíření vybavení (MUNZAR, 2008).

2.1.5 ODPISOVÁNÍ DLOUHODOBÉHO MAJETKU

Odpisy se dělí na daňové a účetní odpisy. Pro daňové účely může podnik použít lineární nebo zrychlené odpisování pro veškerý dlouhodobý hmotný majetek. Hmotný majetek je rozdělen do šesti odpisových skupin a pro každou skupinu je stanovena minimální doba odpisování, roční odpisová sazba (pro lineární odpis) a koeficienty (pro zrychlené odpisování). Další údaje lze zjistit v zákoně o daních z příjmů. Pro svou vnitřní potřebu (účetní odpisy), např. kalkulace nákladů, lze použít kterýkoliv způsob odpisování (SYNEK, 2010).

Odpisování dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku účetní metodou se řídí podle účetních předpisů, které se vztahují na účetní jednotky definované v paragrafu 1 ods. 2 zákona č. 563/199 Sb., o účetnictví. Podnikatelé, kteří nejsou účetními jednotkami (především podnikatelé - fyzické osoby, které vedou daňovou evidenci), nemusí evidovat účetní odpisy. Záměrem účetních odpisů je určení trvalého snížení hodnoty dlouhodobého majetku. Vyjádření musí odpovídat skutečné míře opotřebení majetku. Dlouhodobý majetek účetně odpisuje především vlastník majetku na základě odpisového plánu. Nájemce odpisuje technické zhodnocení na základě smlouvy o nájmu podniku nebo jeho části. Dlouhodobý majetek lze odpisovat pouze do výše jeho ocenění v účetnictví (VALOUCH, 2012).

Odpisy dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku tvoří část ceny toho majetku, která se systematickým způsobem v průběhu životnosti přenáší do provozních nákladů podniku. Odpisy jsou nástrojem, který vyjadřuje opotřebení dlouhodobého majetku z fyzického a morálního hlediska. Průběh opotřebení mohou odpisy však vyjádřit pouze přibližně, především pokud jde o morální opotřebení. Skutečné opotřebení je velice individuální. Závisí nejen na kategorii dlouhodobého majetku, ale také na určitém způsobu jeho využití ve výrobním procesu a na technickém pokroku při výrobě nových

strojů, který způsobuje morální zastarávání dosavadních zařízení. Odpisy je nezbytné odvozovat nikoliv od fyzické životnosti, ale od jeho ekonomické životnosti. Optimální ekonomická úroveň se stanovuje velice těžko (MAREK, 2009).

Odpisy majetku jsou podle účetního hlediska nástrojem k vyjádření poklesu hodnoty majetku kvůli fyzickému a morálnímu opotřebení. Odpisy jsou součástí nákladů a přímo ovlivňují hospodářský výsledek (PELC, 2011).

2.1.6 STRUKTURA, VYBAVENOST A VYUŽITÍ PODNIKOVÉHO MAJETKU

Majetkovou strukturou podniku se rozumí podíl jednotlivých složek majetku na celkovém objemu, vyjádřený v procentech. Podíl jednotlivých majetkových částí na celkovém majetku je dán odvětvím a typem podniku. V obchodním podniku převládají zásoby zboží, ve výrobním podniku převládá dlouhodobý majetek (SYNEK, KISLINGEROVÁ, 2010).

Vybavenost pracovníků dlouhodobým majetkem (technické vybavení práce) vyjadřuje, jak je vybaven jeden pracovník dlouhodobým majetkem. Protože je u běžných podniků rozhodující skupinou dlouhodobý hmotný majetek, budou vybavenost pracovníků a následující ukazatele vyjádřeny k dlouhodobému hmotnému majetku (SEDLÁČEK, 2011).

Stupeň využití dlouhodobého hmotného majetku vyjadřuje produktivita dlouhodobého hmotného majetku. Je to množství výnosů reprodukováných jednou korunou vloženou do dlouhodobého hmotného majetku. Hodnota udává, kolik korun výnosů se vyrobí z jedné koruny dlouhodobého hmotného majetku (SEDLÁČEK, 2011).

Ukazatel stupně odepsanosti (opotrebovanost dlouhodobého hmotného majetku) vyjadřuje procentní změnu odepsanosti dlouhodobého hmotného majetku. Opotřebovanost se vyjadřuje podílem oprávek a dlouhodobým hmotným majetkem v pořizovacích cenách.

Zda podnik dobře hospodaří se svým majetkem (aktivy), vyjadřují ukazatelé aktivity. Pokud má podnik hodně aktiv, vznikají mu přebytné náklady a produkuje tedy i malý zisk. Má-li podnik nedostatek aktiv, musí se vzdát mnoha výhodných budoucích příležitostí a přichází o výnosy, které by tímto mohl získat. Ukazatelé aktivity se uvádějí v podobě ukazatelů, které vyjadřují vázanost aktiv, rychlost obratu aktiv a dobu obratu

aktiv. Vázanost celkových aktiv hodnotí výkonnost, se kterou podnik využívá aktiva a snaží se dosáhnout výnosů. Měří celkovou produkční efektivnost daného podniku. Čím je hodnota ukazatele nižší, tím lépe. Ukazatel relativní vázanosti stálých aktiv je odvozen od ukazatele vázanosti celkových aktiv. Uvádíme-li v čitateli zůstatkovou cenu stálých aktiv, tento ukazatel se zlepšuje s počtem let automaticky. Projevuje se vliv odpisů vypočtených z historických cen, které nezohledňují inflaci. Řada stálých aktiv pořízených před mnoha lety je v rozvaze podhodnocena a pro starší podnik lze vykazovat lepší výkonnost. Obrat celkových aktiv říká, kolikrát se aktiva v podniku otočí za dané časové období, tzn., udává počet obrátek. Hodnota by měla být co největší. Obrat stálých aktiv je obráceným ukazatelem relativní vázanosti stálých aktiv. Poměří roční výnosy se stálými aktivy. Je významný při rozhodování o pořízení dalšího produkčního majetku. Pokud je hodnota ukazatele nižší než průměrná hodnota v oboru, je to signál pro výrobu, aby zvýšila využití výrobní kapacity. Manažeři by měli omezit investice v podniku (SEDLÁČEK, 2009).

Obrat zásob udává, kolikrát je během roku každá položka zásob prodána a znovu naskladněna. Doba obratu zásob udává průměrný počet dnů, po které jsou zásoby vázány do doby spotřeby, nebo do doby prodeje. Doba obratu zásob může být počítána i pro jednotlivé druhy zásob, vyjádřená poměrem mezi průměrnou zásobou a průměrnou denní spotřebou. Doba obratu pohledávek vyjadřuje průměrnou dobu do splatnosti. Udává počet dnů, které uplynou od vystavení faktury až po inkaso peněz. Doba obratu pohledávek lze srovnat s běžnou platební podmínkou podniku, tzv. splatností faktur. Pokud je doba obratu pohledávek delší než běžná platební podmínka, odběratelé neplatí své účty včas. Doba obratu pohledávek lze vyjádřit vztahem mezi průměrným stavem pohledávek z obchodních vztahů a průměrnými denními výnosy. Doba obratu závazků vyjadřuje průměrnou dobu odkladu plateb. Doba obratu závazků udává, jak dlouho podnik odkládá placení faktur svým dodavatelům (SEDLÁČEK, 2009).

Čím více se aktiva otáčejí, tím tvoří více zisku. Vhodné je sledovat taková aktiva, která tvoří největší položku z pohledu obratu aktiv, jako jsou například zásoby u obchodní firmy. Stálá aktiva se obrací pomaleji než oběžná aktiva a hodnota se přenáší do produktu pomocí odpisů. Čím je vyšší obrat aktiv, tím bude ziskovost větší. Zda podnik více využívá nebo poskytuje obchodní úvěr, vyjadřuje ukazatel obchodní deficit. Ukazatel je rozdílem mezi dobou splatnosti pohledávek a dobou splatnosti závazků. Je-

li hodnota kladná, znamená to, že má podnik více pohledávek než závazků a obchodní úvěr poskytuje (SEDLÁČEK, 2009).

2.2 INVESTIČNÍ ČINNOST

Významným faktorem rozvoje ekonomiky je investiční činnost. Odložíme-li část spotřeby, očekáváme za to určitý efekt. Bez investování nelze rozvíjet hospodářskou činnost. Každý investor při investičním rozhodování musí vědět o všech faktorech, které ovlivňují úroveň zhodnocení vloženého kapitálu. Nástroje hospodářské politiky ovlivňují výši investic, očekávané zhodnocení a návratnost investovaného kapitálu. Největší vliv na investiční činnost podniku má monetární politika působící na úrokové sazby a fiskální politika (POLÁCH, MERKOVÁ, 2012).

Investiční rozhodování patří mezi důležité druhy rozhodnutí ve firmě. Jeho náplní je rozhodování o schválení či nepřijetí jednotlivých investičních projektů, které firma připravila. Čím obsáhlejší jsou tyto projekty, tím lepší dopady mohou mít na firmu a její okolí. Úspěšnost individuálních projektů může ovlivnit podnikatelský blahobyt firmy a naopak jejich neúspěch může být důvodem výrazných obtíží, které mohou vést až k tomu, že firma zanikne. Investiční rozhodování především strategického charakteru by mělo vycházet z podnikové strategie a podílet se na jejím uskutečnění. Strategie firmy určuje základní cíle firmy a způsoby jejich dosažení. Mezi hlavní cíle, které hrají významnou roli, patří finanční cíle formulované jako dosažení určité míry zisku, resp. jeho maximalizaci, dosažení určité výnosnosti vynaloženého kapitálu. Příprava, hodnocení a výběr investičních projektů by měly vycházet z cílů firmy a měly by dodržovat její určité složky, které tvoří tyto strategie: výrobová (zaměřuje se na výrobky, na služby, které chce firma rozvíjet, resp. utlumovat), marketingová (na jaké trhy se podnik bude zaměřovat a jak se na ně dostane), inovační (na jaké technologie se zaměří inovační úsilí), finanční (k jaké struktuře zdrojů financování chce firma dospět), personální (o jaké druhy pracovníků a znalosti se chce firma opírat), zásobovací (základní druhy vstupů a způsoby jejich zabezpečení) (FOTR, SOUČEK, 2005).

Investiční rozhodování respektuje kromě interních faktorů spojených s firemní strategií i faktory externí, které jsou spojeny s podnikatelským prostředím. Vývoj externích faktorů lze hůře předvídat, mají charakter faktorů rizika a nejistoty. Mezi tyto faktory patří chování konkurence, tržní situace, ceny surovin a energií, měnové kurzy aj. Podnikatelské prostředí nepřináší pouze rizika, ale je také zdrojem příležitostí. Bez podpory tvůrčího vyhledávání příležitostí by nemohlo investiční rozhodování provést ve firmě úlohu, která mu právem patří (FOTR, SOUČEK, 2005).

SYNEK (2000) vymezil, že velkou část investic v našem národním hospodářství vykonávají jednotlivci, domácnosti, různé firmy. Pouze podnik rozhoduje, zda určitou investici bude realizovat či nikoli. Pokud se rozhodně špatně, ponese důsledky chybného rozhodnutí sám. Na rozdíl od běžných provozních rozhodování, kde lze chyby obvykle napravit, investiční rozhodování má dlouhodobé účinky. Špatně orientovaná a neefektivní investice může dostat podnik do finančních problémů. Investiční rozhodování dlouhodobého charakteru sebou nese dva problémy. Prvním problémem je nutnost brát v úvahu faktor času a druhý problém souvisí s tím, že je nutné vyrovnat se s nejistotou a rizikem.

Cílem investiční činnosti podniku je příprava, hodnocení, výběr a realizace takových investičních projektů, které zajistí růst tržní hodnoty daného podniku. Tzv. zlaté pravidlo investování zní: „*investovat tak, aby byla dosažena maximální čistá současná hodnota investice*“ (POLÁCH, MERKOVÁ, 2012).

2.2.1 INVESTICE

Podle VALACHA (2006) je investice charakterizovaná jako: „*ekonomická činnost, při níž se subjekt (stát, podnik, jednotlivec) vzdává své současné spotřeby s cílem zvýšení produkce statků v budoucnosti*“.

MAREK (2009) vymezil pojem investice ze dvou pohledů. Z pohledu makroekonomického se investicí rozumí užití dnešních úspor, při němž se investor vzdává současné spotřeby, aby zvýšil budoucí spotřebu. Z podnikového hlediska jsou investice určeny jako „peněžní výdaje“ u kterých se očekává transformace na budoucí peněžní příjmy během časového úseku, obvykle jednoho roku.

SYNEK A KISLENGEROVÁ (2010) rozlišují tři základní druhy investic a to: hmotné, nehmotné a finanční. Hmotná investice (zvaná též věcná, fyzická, kapitálová) je investicí, která rozšiřuje výrobní kapacitu podniku. Rozumí se jí celkové výdaje vynaložené na výstavbu, modernizaci, rekonstrukci nebo obnovu majetku, např. pořízení pozemků, budov, strojů, nástrojů, zásob a jiných kapitálových aktiv. V praxi jde především o zavedení nových technologií nebo výměnu zastaralého a opotřebovaného zařízení. Podle toho, zda investici rozšiřujeme nebo pouze obnovujeme, rozlišujeme hmotné investice na rozvojové investice (rozšiřovací), obnovovací a regulatorní. U rozvojové investice výnosy v podniku rostou (zavedení nové technologie, výzkum a vývoj nového

výrobku). U obnovovací investice obnovíme výrobní zařízení nebo ho nahradíme za jiné.

Do finančních investic patří nákup cenných papírů, obligací, akcií, půjčení peněžních prostředků investičním společnostem za účelem získání úroků nebo zisku. Poslední skupinou jsou nehmotné investice, které zahrnují nákup know how, výdaje na výzkum, sociální rozvoj aj. (SYNEK A KISLENGEROVÁ (2010).

2.2.2 ROZHODOVÁNÍ O INVESTICÍCH

Rozhodování o investicích znamená rozhodování o tom kolik a do čeho investovat, kdy investovat a jak investovat. Je to rozhodování o budoucím vývoji podniku a jeho účinnosti a patří mezi důležitá manažerská rozhodnutí. Investice slouží spoustu let a je zdrojem přírůstků zisku ale i břemenem, které zatěžuje podnik fixními náklady. Bez investic by nefungoval žádný podnik, zvláště ten, který chce rozvíjet svoji činnost. Investiční činnost je třeba plánovat. Potřebu plánovat zajistí investiční plán vycházející ze strategického plánu (SYNEK, 2010).

Investiční plán je prováděn v investičních projektech. Rozlišují se tři fáze projektů. První fází je předinvestiční fáze, která určuje podnikatelské příležitosti, techniko-ekonomické studie projektu. Investiční fáze obsahuje zadání stavby, realizaci stavby, projektovou dokumentaci, uvedení do provozu a zkušební provoz. Fáze provozní je realizací předchozí investiční fáze. Fáze ukončení provozu a likvidace je poslední fází investičního plánu a zahrnuje likvidaci zařízení, sanaci pozemku a další různé činnosti. Z investičního projektu se vybere ten, který po technické a ekonomické stránce nejlépe splňuje cíle podniku. Investice, které vedou k růstu hodnoty podniku, jsou cílem investiční činnosti (SYNEK, 2010).

KISLINGEROVÁ (2010) uvádí, že podnikové investice se vyznačují jako jednorázově vynaložené finanční zdroje, které přináší peněžní příjmy během delšího časového období. Při hodnocení investic je nutné brát v úvahu faktory jako např. výnosnost, čas a riziko. Výsledkem je, zdali danou investici uskutečníme, kdy ji uskutečníme a v případě více investičních variant vybrat tu, kterou budeme realizovat.

2.2.3 HODNOCENÍ EFEKTIVNOSTI INVESTIC

Již bylo zmíněno, že investice v podniku představují jednorázově vynaložené zdroje, které budou podniku přinášet v budoucnu určitý peněžní příjem. Platí tedy, že ten kdo investuje (investor), obětuje své současné úspory za příslib budoucího důchodu (budoucích výnosů) s cílem dosáhnout zisku. Přihlíží při tom i k riziku a k období, za které budoucí výnosy získá. Při rozhodování o investicích z finančního hlediska jde především o to, z jakých zdrojů bude investice financována (z vlastních zdrojů nebo z cizích zdrojů, úvěrem z banky) a jaká bude její efektivnost při použití různých zdrojů. Při posuzování investic jsou rozhodujícími kritérii: výnosnost (vztah mezi výnosy, které investice přinese a náklady, které jsou nutné na pořízení a na provoz), rizikovost (stupeň nebezpečí, že nedosáhneme očekávaných výnosů), doba splacení (tzv. stupeň likvidity investice, doba za kterou se investice promění zpět v peněžní formu). Ideální investice je taková, která má vysokou výnosnost, je bezriziková a která se co nejrychleji přemění v peněžní formu (SYNEK, 2000).

Podle VALACHA (1999) je finanční rozhodování podniku ovlivněno časem. Peněžní prostředky, které má podnik k dispozici okamžitě, nejsou totožné se stejnými peněžními prostředky, které získá v budoucnu. Peněžní prostředky, se kterými nyní disponuje v současné době, mají pro podnik větší význam, než kdyby je získal v budoucnu. Současné peněžní prostředky může podnik finančně investovat a okamžitě tak získat úrokové výnosy. Proto je třeba při finančním rozhodování respektovat faktor času. Faktor času se využívá především při rozhodování o investicích (výběr investiční varianty) a při kalkulaci vhodné formy financování fixního majetku. U faktoru času se při rozhodování o investicích posuzuje efektivnost jednotlivých investičních variant s různou dobou životnosti. Čím delší bude doba výstavby, tím déle budou peněžní prostředky umrtveny, nebudou přinášet žádné efekty, ani v podobě malých depozitních úroků. Z hlediska času je třeba posuzovat výnosy během doby splatnosti. U kalkulace vhodné formy financování se srovnávají náklady, které souvisí s využitím různých druhů kapitálu za dobu životnosti.

Postup hodnocení investic se dělí na několik kroků. Nejprve je nutno určit kapitálové výdaje na investici. Poměrně přesný je odhad nákladů na pořízení pozemků a výrobního zařízení, které se zjistí z ceny pořízení, dopravného a nákladů na instalaci. Odhad ostatních nákladů, např. na výzkum a vývoj, přeškolení, stavební náklady už tak přesný není.

Skutečné náklady se často odlišují od předpokládaných nákladů. Kapitálový výdaj tvoří pořizovací cena investice, zvýšení čistého pracovního kapitálu, výdaje, které souvisí s prodejem a likvidací nahrazovaného investičního majetku a daňové vlivy (SYNEK, 2010).

V dalším kroku se odhadují budoucí peněžní příjmy a rizika. Mezi hlavní položky příjmů patří čistý zisk a odpisy plynoucí z investice. Výpočet vychází z odhadu budoucích tržeb (prodaného zboží a jeho cen) a z nákladů (materiál, mzdy). Roční kapitálové příjmy tvoří roční čisté zisky a roční odpisy (SYNEK, 2010).

Kapitál stejně jako ostatní výrobní činitele něco stojí, kapitál má své náklady. S náklady na kapitál musíme počítat při hodnocení investic. Pokud firma financuje celou investici vlastním kapitálem, nákladem je požadovaný výnos z tohoto kapitálu (například dividenda). Pokud je investice plně financována úvěrem, nákladem je úrok z úvěru. Podle jednotlivých složek kapitálu se obvykle počítá průměrné procento kapitálových nákladů a označuje se jako podniková diskontní míra (SYNEK, 2010). Průměrné kapitálové náklady se určí jako vážený aritmetický průměr míry nákladů jednotlivých složek kapitálu a jejich podílu na celkovém kapitálu podniku. Tento postup by měl zabezpečit, že nová investice nezhorší nynější výnosnost (rentabilitu) kapitálu (KRURINA, 2009).

Výpočet současné hodnoty očekávaných příjmů je posledním krokem hodnocení efektivnosti investic. Jednorázové náklady na investici jsou vynaloženy zpravidla v poměrně krátké době, obvykle jednoho roku, očekávané příjmy z investice plynou po řadu let. Působí zde faktor času, který způsobuje, že hodnota dnešních peněz je vyšší než hodnota peněz v budoucnu. Časová hodnota peněz se mění. Jelikož příjmy vznikají v delším období, musí se přepočítat na stejnou časovou bázi - tou bývá rok pořízení investice. Budoucí hodnota se tedy přepočítá na současnou hodnotu. Současná hodnota je definovaná jako suma, která musí být investována, pokud má být ve stanovené době získána zpět větší suma, která je zvýšena o očekávané výnosy. Jako přepočítávací koeficient lze použít průměrnou míru kapitálových nákladů - podnikovou diskontní sazbu (SYNEK, 2010).

2.2.4 METODY HODNOCENÍ EFEKTIVNOSTI INVESTIC

Podstatou hodnocení investic je srovnání kapitálových výdajů a kapitálových příjmů, které investice přinese (KRUTINA, 2009).

Kritéria investičního rozhodování se rozdělují podle výsledku investice, na který se při svém zhodnocení zaměřují a to na peněžní kritéria, nákladová kritéria a zisková kritéria. Peněžní kritéria hodnotí očekávané investiční peněžní toky. Patří sem čistá současná hodnota, index čisté současné hodnoty, vnitřní výnosové procento a diskontovaná doba návratnosti. Nákladové kritérium se orientuje na hodnocení očekávaných úspor nákladů projektu. Zisková kritéria vychází z vyhodnocení očekávaného výsledku hospodaření, kterého se dosáhlo pomocí investice. Jako příklad lze uvést kritérium průměrné výnosnosti projektu (MAREK, 2009).

SYNEK (2000) uvádí, že pro hodnocení efektivnosti investic je potřeba znát kritérium, podle kterého budeme investici hodnotit. Tímto kritériem jsou cíle, v rámci nichž jsou investiční projekty realizovány. Cílem některých je snížení nákladů, jiných zvýšení výroby nebo zisku. Kritériem hodnocení proto musí být míra splnění těchto cílů. Má-li investice snížit výrobní náklady, můžeme použít nákladové kritérium, má-li zvýšit zisk, použijeme ziskové kritérium.

K hodnocení efektivnosti investic se používá několik metod: metoda výnosnosti investic, metoda doby splacení, metoda čisté současné hodnoty a metoda vnitřního výnosového procenta, z nichž jsou některé statické a některé dynamické. Statistické metody se dají lehce vypočítat a použijí se tehdy, nemá-li faktor času podstatný vliv na rozhodování o investicích. V hospodářské praxi jsou velmi oblíbené a používané. Statické metody se použijí u méně významných projektů, u projektů s krátkou dobou životnosti a tam kde je požadovaná míra výnosnosti nízká (diskontní faktor). Čím je diskontní faktor nižší, tím méně významný je vliv faktoru času. Typickou statickou metodou je metoda výnosnosti investic a metoda doby splacení (VALACH, 2006).

Ukazatel výnosnosti investice je nejjednodušší metodou. Vypočítá se jako poměr mezi průměrným čistým ročním ziskem plynoucím z investice a náklady na tuto investici. Tento ukazatel je odvozen od všeobecně používaných ukazatelů výnosnosti kapitálu. Nepřihlíží k rozložení zisku v čase a je tedy statistickým ukazatelem. Přesto se ukazatel

výnosnosti hojně používá, protože poskytuje okamžitou a vysoce názornou představu o rentabilitě plánované investice (SYNEK, 2010).

Metoda doby splacení charakterizuje počet let, za který se kapitálový výdaj splatí očekávanými příjmy z investice. Pokud jsou příjmy v každém roce životnosti stejné, doba splacení se vypočítá jako podíl kapitálových výdajů dělený roční částkou očekávaných příjmů z investice. Čím kratší je doba splacení, tím je investice výhodnější. Doba splacení poskytuje i informaci o riziku investice. Doba splacení dvou let je menším rizikem než doba deseti let (SYNEK, 2010).

Jsou-li příjmy z investice v každém roce různé, doba splacení se zjistí postupným načítáním očekávaných příjmů v jednotlivých letech tak dlouho, až se kumulované příjmy rovnají kapitálovým výdajům (KRUTINA, 2009).

Metody dynamické jsou složitější a s faktorem času počítají. Dynamické metody vyhodnocování investičních projektů se použijí všude tam, kde se počítá s delší dobou pořízení dlouhodobého majetku a delší dobou životnosti. Touto metodou je metoda čisté současné hodnoty a metoda vnitřního výnosového procenta (VALACH, 2006).

Podle SYNKA (2010) čistá současná hodnota investice určuje rozdíl mezi současnou hodnotou očekávaných výnosů (cash flow) a náklady na investici. Je to tedy suma diskontovaných hodnot čistého cash flow a představuje čistý přínos z investice. Pokud je čistá současná hodnota kladná, investici lze přijmout. Tato metoda bývá často doplňována indexem čisté současné hodnoty (index rentability). Lze ho spočítat jako podíl současné hodnoty cash flow a nákladů na investici. Pokud je hodnota indexu větší než 1, investici můžeme přijmout. Index se využívá při srovnání variant, ze dvou vybereme tu, jejíž index čisté současné hodnoty je větší.

Bude-li čistá současná hodnota kladná, současná hodnota příjmů z investice musí být větší než současná hodnota výdajů, kterou obvykle do 1 roku nediskontujeme. Tato investice bude pro investora přijatelnější než jiná alternativa. Hodnota tedy udává, o kolik je námi zvažovaná investice výnosnější než investice alternativní. Bude-li čistá současná hodnota záporná, vyjadřuje to, že současná hodnota příjmů z dané investice bude menší než současná hodnota výdajů na investice. Tato investice se realizovat nebude a upřednostní se investice alternativní. Pokud bude čistá současná hodnota nulová lze i nelze investici realizovat a záleží to tudíž na volbě investora. Čím je hodnota čisté

současné investice vyšší, tím je daná investice výnosnější. Budeme-li se rozhodovat mezi dvěma vzájemně se vylučujícími investicemi, které budou mít rozdílnou výši čisté současné hodnoty, upřednostníme vždy tu, která má čistou současnou hodnotu vyšší (MAREK, 2009).

Metoda vnitřního výnosového procenta se zakládá rovněž na principu současné hodnoty. Hledáme diskontní míru, při které se současné očekávané výnosy z investice rovnají současné hodnotě výdajů na investici. Diskontní sazba je číslo, které neznáme a hledáme ho, musíme postupovat metodou pokusů a postupně rozdíl levé a pravé strany rovnice snižovat tak dlouho, až se strany rovnají, nebo až je jejich rozdíl nulový. Očekávané kapitálové příjmy diskontujeme nejdříve nižší diskontní mírou, čímž dosáhneme kladné čisté současné hodnoty a poté kapitálové příjmy diskontujeme vyšší diskontní mírou a tím získáme zápornou čistou současnou hodnotu. K výpočtu výše vnitřního výnosového procenta poslouží lineární interpolace. Tato metoda udává předpokládanou výnosnost investice, kterou můžeme porovnávat s požadovanou výnosností (KRUTINA, 2009).

Investice je výhodná, pokud vnitřní výnosové procento není nižší než kalkulační úroková míra. Tato metoda sama o sobě neposkytuje kritérium výhodnosti investice, protože úroková míra musí být vždy zadána jako srovnávací měřítko. Investiční návrh s nejvyšším výnosovým procentem bývá posuzován jako nejvýhodnější. Toto odůvodnění je relativní, protože v případě, že je úroková míra vyšší než výnosové procento, hodnota kapitálu je negativní a investiční projekt s nevyšším výnosovým procentem nemůže být vybrán jako výhodný (WÖHE, 2007).

2.2.5 PORTFOLIO A DIVERZIFIKACE INVESTIC

Vynakládání kapitálu je vždy riskantní. Podnik musí některé investice realizovat (například obnovit výrobní zařízení, zavedení nového výrobku) a některé vyplývají z potřeby umístit volný kapitál. Podnik by měl investovat do různých akcí (např. do cenných papírů různých firem) a tak snižovat riziko. Není správné, aby podnik investoval do jedné akce (např. jednoho druhu cenných papírů), protože jediná špatná událost může pro podnik skončit špatně. Některým společnostem (bankám, pojišťovnám) je investování do více akcí přikázáno zákonem. Souhrn tržních akcií a ostatních aktiv, které drží investor, se nazývá portfolio. Ideální je takové složení portfolio,

při němž bude jeho výnosnost co největší a riziko co nejmenší. Průměrný výnos portfolia je méně rizikový než samostatný projekt. Investor se řídí pravidly, pokud máme 2 akcie, lepší akcie je ta, která má vyšší výnosnost a ta která má nižší riziko. Cílem portfolia je snižovat riziko při největší výnosnosti celkového vynaloženého kapitálu (SYNEK, 2012).

Podle VALACHA (2006) domácnosti i podniky investují volné peněžní prostředky do hmotného, nehmotného či finančního majetku, tzv. diverzifikují investiční vklady. Diverzifikace je způsobena bezprostřední různorodostí nutných technických, stavebních a technologických zařízení k zajištění výroby. Riziko portfolia investic je sloučené s investováním do souhrnu finančního, hmotného či nehmotného dlouhodobého majetku.

Nebezpečí investování spočívá v tom, že neznáme výsledek, vynaložené prostředky mohou přinést zisk, ale také mohou být ztraceny. Riziko investování lze tedy chápat jako nenaplnění předpokladu investora, vždy jde o výsledky, které jsou negativně ovlivněny nečekanými převraty. Podnikatelské riziko má pozitivní a negativní stránky. Pozitivní stránka se propojuje s nadějí na úspěch, uplatněním na trhu a dosažením vysokého zisku. Negativní stránka se projevuje nebezpečím dosažení horších hospodářských výsledků, než jaké jsme předpokládali, popřípadě i ztrátami a v nejhorším případě i bankrotem podniku (POLÁCH, MERKOVÁ, 2010).

Potřebuje-li investor informace o síle vzájemného vztahu mezi sledovanými investicemi, může použít korelační koeficient. Jedná se o statistickou míru lineárního vztahu mezi dvěma sledovanými investicemi. Korelační koeficient může nabývat hodnot od -1 do +1. Rozeznáváme tři druhy investic, investice s pozitivní závislostí, investice s negativní závislostí a investice s nulou závislostí. Pokud je hodnota kladná, signalizuje pozitivní vztah mezi sledovanými investicemi (VESELÁ, 2011). Pozitivně korelované investice (investice s pozitivní závislostí) jsou takové investice, u kterých se výnosnost vyvíjí stejným směrem (VALACH, 2006).

Záporná hodnota signalizuje negativní vztah mezi sledovanými investicemi. Záporně korelované investice (investice s negativní závislostí) jsou takové investice, u kterých se výnosnost v určitém období vyvíjí protichůdně a tak se vzájemně doplňují (VALACH, 2006).

Pokud nebyl nalezen žádný lineární vztah mezi investicemi, jedná se o nulovou hodnotu korelačního koeficientu. Investice s nulovou závislostí (nekorelované investice) nejsou pozitivně ani negativně korelované, nejsou navzájem závislé (VALACH, 2006).

Chce-li investor více nebo méně diverzifikovat jedinečné riziko, nesmí do portfolia volit investice, u kterých jsou výnosové míry pozitivně korelované, ale musí volit takové investice, jejichž výnosnosti jsou negativně nebo neutrálně korelovány (VESELÁ, 2011).

3 METODIKA

Hlavním zaměřením této bakalářské práce je analýza podnikového majetku a zhodnocení investiční činnosti podniku. Cílem práce je posouzení majetkové struktury podniku se zaměřením na vybavenost, úroveň, strukturu a využití dlouhodobého majetku jako podkladu pro zhodnocení investiční činnosti ve vybraném podniku. Hlavní zaměření se týká především dlouhodobého hmotného majetku. Všechny potřebné informace o podniku jsou čerpány z účetních výkazů (rozvaha, výkaz zisku a ztráty), z výročních zpráv a od zaměstnanců dané firmy.

Nejprve bude vypracována analýza majetkové struktury podniku a to v období let 2009 až 2013 a následně bude proveden rozbor zaměřený především na dlouhodobý hmotný majetek. Dále bude vypracována analýza vybavenosti, úrovně dlouhodobého hmotného majetku a analýza využití podnikového majetku. V další části bude zhodnocena investiční činnost podniku.

Za strukturu podnikového majetku je považován podíl jednotlivých majetkových částí k celkovému objemu majetku. Vývoj podnikového majetku bude sledován pomocí bazických indexů, kde rok 2009 je považován za základní období. Vývoj podnikového majetku byl posouzen i na základě meziročních relativních změn dle vztahu:

$$2010/2009 = \frac{2010-2009}{2009} \times 100$$

Vybavenost pracovníků dlouhodobým hmotným majetkem vyjadřuje, kolik dlouhodobého hmotného majetku připadá na jednoho pracovníka. Ukazatel vybavenosti pracovníků udává vztah mezi dlouhodobým hmotným majetkem v pořizovacích cenách a přepočteným stavem pracovníků:

$$\text{vybavenost pracovníků } DHM = \frac{DHM \text{ v } PC}{\text{přepočtený počet zaměstnanců}}$$

Produktivita dlouhodobého hmotného majetku udává stupeň využití dlouhodobého hmotného majetku. Ukazuje, kolik korun výnosů se vyprodukuje z 1 Kč dlouhodobého hmotného majetku:

$$\text{produktivita } DHM = \frac{\text{výnosy (bez mimořádných výnosů)}}{DHM \text{ v } PC}$$

Pomocí oprávek a dlouhodobého hmotného majetku v pořizovacích cenách zjistíme stupeň opotřebení dlouhodobého hmotného majetku. Čím je hodnota vyšší, tím je majetek starší. Hodnota říká, do jaké míry je dlouhodobý hmotný majetek v průměru odepisán:

$$\text{stupeň odepsanosti DHM} = \frac{\text{oprávky DHM}}{\text{DHM v PC}} \times 100$$

Rentabilita celkového kapitálu (ROA) poměřuje dosažený zisk s celkovým kapitálem podniku, bez ohledu na to, kdo kapitál do podniku vložil:

$$\text{rentabilita celkového kapitálu} = \frac{\text{EBIT (zisk před úroky a zdaněním)}}{\text{celkový kapitál}}$$

Rentabilita vlastního kapitálu (ROE) hodnotí výnosnost kapitálu, který do podniku vložili vlastníci. Ukazuje tedy, zda vložený kapitál přináší dostatečný výnos:

$$\text{rentabilita vlastního kapitálu} = \frac{\text{EAT (zisk po zdanění)}}{\text{vlastní kapitál}}$$

Celková zadluženost říká, jak velkou část cizích zdrojů potřebuje podnik na krytí celkových aktiv. Čím je hodnota ukazatele vyšší, tím je podnik méně stabilní:

$$\text{celková zadluženost} = \frac{\text{cizí kapitál}}{\text{celková aktiva}} \times 100$$

Finanční samostatnost vyjadřuje, z jaké části podnik investuje z vlastních zdrojů. Součet celkové zadluženosti a finanční samostatnosti se musí rovnat 1:

$$\text{finanční samostatnost} = \frac{\text{vlastní kapitál}}{\text{celková aktiva}} \times 100$$

Ukazatel úrokového krytí říká, kolikrát EBIT převyšuje nákladové úroky, tedy do jaké míry jsou úroky kryty ziskem. Čím je hodnota ukazatele vyšší, tím lépe. Postačující je, aby byly úroky kryty ziskem 3x až 6x:

$$\text{úrokové krytí} = \frac{\text{EBIT}}{\text{nákladové úroky}}$$

Běžná likvidita říká, kolikrát oběžná aktiva pokrývají krátkodobé závazky. Důležité je, aby byla hodnota větší než 1,5:

$$\text{běžná likvidita} = \frac{\text{oběžná aktiva}}{\text{krátkodobé závazky} + \text{krátkodobé bankovní úvěry}}$$

Pohotová likvidita vyjadřuje schopnost uhradit své krátkodobé závazky z peněžních prostředků a z krátkodobých pohledávek. Hodnota ukazatele by neměla klesnout pod 1:

$$\text{pohotová likvidita} = \frac{\text{oběžná aktiva} - \text{zásoby} - \text{dlouhodobé pohledávky}}{\text{krátkodobé závazky} + \text{krátkodobé bankovní úvěry}}$$

Okamžitá likvidita vyjadřuje okamžitou schopnost splácet své krátkodobé závazky z čistých pohotových prostředků. Likvidita je zajištěna při hodnotě větší než 0,2:

$$\text{okamžitá likvidita} = \frac{\text{krátkodobý finanční majetek}}{\text{krátkodobé závazky} + \text{krátkodobé bankovní úvěry}}$$

Ve finanční analýze jsou využity poměrové ukazatele, které jsou čerpány z rozvahy a z výkazu zisku a ztráty. Data z rozvahy (stavové ukazatele) udávají stav k určitému datu, na rozdíl od toho data z výkazu zisku a ztráty (tokové ukazatele) udávají stav za určité období, za rok. Proto je nutné u dat čerpaných z rozvahy vyjádřit je jako jejich průměrný stav, např.:

$$\text{průměrný stav roku 2009} = \frac{\text{stav k 1.1.2009} + \text{stav k 31.12.2009}}{2}$$

U ukazatelů aktivity budou vyjádřeny tyto ukazatele: obrat celkových aktiv, obrat stálých aktiv, obrat zásob, obrat pohledávek a dále doba obratu celkových aktiv, doba obratu stálých aktiv, doba obratu zásob, doba obratu pohledávek a doba obratu závazků.

Obrat celkových aktiv udává, kolikrát za rok se celková aktiva přemění ve výnosy:

$$\text{obrat celkových aktiv} = \frac{\text{roční výnosy}}{\text{celková aktiva}}$$

Obrat stálých aktiv udává, jak podnik využívá svůj dlouhodobý majetek. Ukazatel má velký význam při rozhodování o nových investicích do majetku:

$$\text{obrat stálých aktiv} = \frac{\text{roční výnosy}}{\text{stálá aktiva}}$$

Obrat zásob udává kolikrát je každá položka zásob vyskladněna a znovu naskladněna:

$$\text{obrat zásob} = \frac{\text{roční výnosy}}{\text{zásoby}}$$

Obrat pohledávek udává, kolikrát se pohledávky obrátí za dané časové období:

$$\text{obrat pohledávek} = \frac{\text{roční výnosy}}{\text{pohledávky}}$$

Doba obratu celkových aktiv udává počet dnů, po který jsou celková aktiva zadržována ve výnosech. Hodnota by měla být co nejnižší:

$$\text{doba obratu celkových aktiv} = \frac{\text{celková aktiva}}{\text{průměrné denní výnosy}}$$

Doba obratu stálých aktiv udává průměrný počet dnů, po který jsou stálá aktiva zadržována ve výnosech:

$$\text{doba obratu stálých aktiv} = \frac{\text{stálá aktiva}}{\text{průměrné denní výnosy}}$$

Doba obratu zásob vyjadřuje průměrný počet dnů, po který jsou zásoby vázány do doby spotřeby nebo do doby prodeje:

$$\text{doba obratu zásob} = \frac{\text{zásoby}}{\text{průměrné denní výnosy}}$$

Doba obratu pohledávek (průměrná doba do splatnosti) je doba, po kterou jsou výnosy zadržovány v pohledávkách, podnik čeká na úhradu svých pohledávek. Hodnota by měla být co nejnižší:

$$\text{doba obratu pohledávek} = \frac{\text{pohledávky}}{\text{průměrné denní výnosy}}$$

Doba obratu závazků je doba, po kterou podnik odkládá platby svým dodavatelům. Doba obratu závazků by měla být vyšší než doba obratu pohledávek:

$$\text{doba obratu závazků} = \frac{\text{krátkodobé závazky}}{\text{průměrné denní výnosy}}$$

V návaznosti na analýzu podnikového majetku bude posouzen vývoj investiční činnosti podniku v období let 2009 – 2013. V jednotlivých letech bude vyčíslena hodnota celkové investiční činnosti společnosti, nejvýznamnějších 5 investic v každém roce z pohledu nákladů a vliv investiční činnosti na výsledek hospodaření po zdanění a jeho vývoj.

4 CHARAKTERISTIKA PODNIKU

Analyzovaná firma sídlí v Příbyslavi a zabývá se výrobou šachetních krytů, odvodněním budov a systémy pro odvodnění zpevněných ploch. ACO je společností výrobní a nevstupuje do přímého kontaktu se zákazníky, distribuci výrobků zajišťuje sesterská společnost. Firma byla založena v roce 1993, do roku 1993 byla společnost ACO pobočkou závodu na výrobu zemědělských strojů. Pracovalo se zde zejména s uhlíkovou ocelí. ACO zakoupilo objekt v roce 1993 a zahájilo novodobou činnost rozsáhlými opravami objektu. Nejdříve společnost zpracovávala nerezovou ocel, na jaře 1994 zahájila výrobu prvků z polymerbetonu. Areál byl postupně přestavěn a rozšířen na moderní závod s téměř 600 zaměstnanci. V roce 1998 koupila sesterskou obchodní společnost ACO Stavební prvky s.r.o. Obchodní závod má právní formu komanditní společnosti. V posledních letech společnost získává stále významnější postavení v rámci ACO skupiny. Podnikání skupiny ACO tvoří 29 výrobních závodů v 15 zemích světa. Vizí společnosti je být vedoucí společností na trhu odvodnění budov v Evropě. Nyní společnost zaměstnává 557 zaměstnanců z toho 12 řídicích pracovníků.

Předmětem činnosti podniku je kovoobrábění, zámečnictví, výroba umělého kamene, povrchové úpravy a svařování kovů, výroba plastových výrobků, výroba pryžových výrobků, pronájem a půjčování movitých věcí a příležitostně také vedení účetnictví.

Největší položku výnosů společnosti ACO tvoří tržby z prodeje vlastních výrobků a služeb. Společnost ACO zajišťuje distribuci výrobků v rámci České republiky ale i v zahraničí. Z celkového objemu výnosů tvoří zahraniční výnosy v jednotlivých letech přes 80%. Hlavní činnosti, které přispívají k těmto výnosům, jsou povrchové úpravy, nerez ocel, černá ocel, polymerbeton a trubky. Výnosy za sledované období výrazně vzrostly a to o 256 227 tis. Kč, tj. o 30 % a s tím souvisí růst hospodářského výsledku po zdanění o 41 792 tis. Kč, tj. o 76 %. Náklady podniku za sledované období rostly pomaleji než výnosy, za sledované období došlo k růstu o téměř 27 %. Největší položku nákladů tvoří výkonová spotřeba (spotřeba materiálu a služby) a osobní náklady (především mzdové náklady a náklady na sociální a zdravotní pojištění). Vlastní kapitál se za sledované období výrazně zvyšoval. Za sledované období se hodnota zvýšila o 162 941 tis. Kč (o 41,5 %) a to především díky výsledku hospodaření minulých let a výsledku hospodaření běžného účetního období. Základní kapitál je v jednotlivých letech stejný, a to 28 000 tis. Kč. Cizí kapitál se za sledované období pohybuje průměrně

okolo 236 000 tis. Kč. Největší položku cizího kapitálu tvoří bankovní úvěry a výpomoci a krátkodobé závazky.

Vývoj výnosů, nákladů, výsledku hospodaření, vlastního a cizího kapitálu podniku zobrazují údaje v tabulce č. 1.

Tabulka 1: Vývoj ekonomických charakteristik podniku v letech 2009 – 2013 (v tis. Kč)

Ukazatel	2009	2010	2011	2012	2013
Výnosy	858 021	962 738	943 318	1 060 551	1 114 248
Náklady	788 780	898 400	886 516	959 737	994 609
Výsledek hospodaření po zdanění	54 479	51 725	45 589	74 729	96 271
Vlastní kapitál	392 879	417 827	452 045	510 953	555 820
Cizí kapitál	240 272	232 411	252 355	222 544	235 841

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Společnost ACO se organizačně skládá z deseti útvarů. Útvary se dále člení na oddělení a ve výrobě se ještě dělí na výrobní střediska. Organizační struktura je zobrazena na obrázku č. 1. Každá organizační složka má ve struktuře podniku své místo. Všichni zaměstnanci se podílejí na vytvoření hodnoty pro zákazníka. V čele každého útvaru je ředitel. Nejvyšším představitelem firmy je generální ředitel. Každý útvar má v podniku své poslání. Posláním výrobního útvaru je produkce výrobků v dohodnutém termínu, v požadované kvalitě a množství, s vysokou produktivitou a bez zbytečných ztrát. Personální útvar má na starost podpořit konkurenceschopnost společnosti tím, že pracovní činnosti budou vykonávat kvalifikovaní a motivovaní zaměstnanci, kteří prokazují potřebné kompetence. Finanční útvar zajišťuje ekonomickou činnost podniku a zajišťuje, aby finanční transakce byly správně prováděny. Mezi hlavní činnosti finančního útvaru patří vedení účetnictví, zpracování účetní závěrky, spolupráce s auditory, příprava rozpočtu, vypracování kontrolingových zpráv, atd. Útvar kvality zajišťuje spokojenost zákazníků tím, že zvyšuje kvalitu výrobků, řeší reklamace a stížnosti zákazníků, dohlíží na kontrolu kvality, výrobních postupů a dává návrhy na její zlepšování. Posláním obchodu je získat a předat do výroby takový počet realizovatelných zakázek, aby výnosy z těchto zakázek pokryly plánovaný zisk. Úkolem produktového managementu je zajištění vysoké konkurenceschopnosti výrobků, po nichž bude poptávka vysoká. Hlavními činnostmi jsou průzkumy trhu, vývoj nových výrobků a inovace stávajících výrobků.

Obrázek 1: Organizační struktura podniku

Útvar	Oddělení	Vedoucí (ředitel)
Útvar Generální ředitele		Generální ředitel
Výrobní útvar		Výrobní ředitel
	Správa a údržba areálu	Vedoucí správy a údržby areálu
	Strojní údržba	Vedoucí strojní údržby
	Technická příprava výroby	Vedoucí technické přípravy výroby
	Konstrukce	Vedoucí Konstrukce
	Technologické postupy	Vedoucí Technologických postupů
	Technický rozvoj	Vedoucí technického rozvoje
	Servis	Vedoucí výroby
	Povrchové úpravy	Vedoucí výroby
	Nerez ocel	Vedoucí výroby
	Černá ocel	Vedoucí výroby
	Polymerbeton	Vedoucí výroby
Personální útvar		Personální ředitel
Finanční útvar		Finanční ředitel
	IT	Vedoucí IT oddělení
	Oddělení financí a kontrolingu	Vedoucí oddělení financí a kontrolingu
	Výrobní kontroling	Výrobní kontrolér- specialista
Kvalita		Ředitel kvality
Obchod		Obchodní ředitel
	Zákaznický servis	Vedoucí zákaznického servisu
Produktový management		Ředitel produktového managementu
Marketing		Marketingový ředitel
Nákup		Ředitel nákupu
Logistika		Ředitel logistiky
	Plánování	Vedoucí plánování
	Sklady	Vedoucí skladů
	Expedice	Vedoucí expedice

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Činnost marketingu spočívá v informovanosti zákazníků o zavádění nových výrobků na trh. Posláním nákupu je zajištění chodu společnosti v potřebném množství, kvalitě a za výhodnou cenu. Útvar logistiky zajišťuje plynulý průchod vyrobeného zboží od výroby až k zákazníkům. Mezi hlavní činnosti logistiky patří plánování výroby podle požadavků zákazníka, skladování materiálu, balení materiálu a výdej materiálu.

5 ANALÝZA PODNIKOVÉHO MAJETKU

Cílem práce je analýza podnikového majetku se zaměřením na dlouhodobý majetek. Nejdříve byl posouzen celkový podnikový majetek, jeho vývoj a struktura. Následně byl detailněji analyzován dlouhodobý majetek, především dlouhodobý hmotný majetek, jeho vývoj a struktura, vybavenost, úroveň a využití za posledních 5 let, tj. za období 2009 - 2013.

5.1 PODNIKOVÝ MAJETEK, JEHO VÝVOJ A STRUKTURA

Nejdříve byl podnikový majetek posouzen v členění na dlouhodobý majetek, oběžný majetek a časové rozlišení v pořizovacích cenách a následně v zůstatkových cenách. Strukturu a vývoj podnikového majetku znázorňují údaje v tabulkách 2 a 3. Majetek v pořizovacích cenách (princip brutto) se snižuje o korekci, která zahrnuje především odpisy, ale i hodnotu vyřazeného dlouhodobého majetku. Odečteme-li od podnikového majetku v pořizovací ceně korekci, dostaneme podnikový majetek v zůstatkové ceně. Dlouhodobý majetek v pořizovací ceně roste, oprávkou k dlouhodobému majetku však rostou rychleji a tudíž se dlouhodobý majetek v zůstatkové ceně snižuje. Z toho lze usoudit, že investice ve sledovaném období jsou pouze obnovovací, přičemž ani nestačí pokrýt opotřebení dlouhodobého majetku. Oběžný majetek neustále roste, za sledované období vzrostl téměř o 65 %, je zde převážný nárůst krátkodobých pohledávek z obchodních vztahů, ale zvýšil se i objem zásob. Oběžný majetek tvoří v roce 2013 přes 57 % celkového podnikového majetku. Časové rozlišení tvoří velmi malou část podnikového majetku, na celkové struktuře podnikového majetku se nepodílí ani 1 %. Do časového rozlišení se zahrnují náklady a příjmy příštích období. Podnikový majetek se za sledované období zvýšil o 25 %.

Účelem této práce je zhodnocení podnikového majetku se zaměřením na dlouhodobý majetek. Dlouhodobý majetek se dále člení na dlouhodobý nehmotný majetek, dlouhodobý hmotný majetek a dlouhodobý finanční majetek. Největší část dlouhodobého majetku tvoří v podniku dlouhodobý hmotný majetek, a proto v následujících částech práce bude analýza zaměřena především na dlouhodobý hmotný majetek. Dlouhodobý nehmotný a finanční majetek je v této práci posouzen pouze okrajově.

U dlouhodobého hmotného majetku bude sledována jeho struktura a vývoj za sledované období. Údaje o dlouhodobém majetku v pořizovacích a v zůstatkových cenách

znázorňují tabulky 4 a 5. Meziroční změny dlouhodobého majetku v pořizovacích a zůstatkových cenách poskytují údaje tabulky 6.

Tabulka 2: Podnikový majetek, jeho vývoj a struktura

Ukazatel	2009	2010	2011	2012	2013
Podnikový majetek k 31. 12. v tis. Kč					
Dlouhodobý majetek v PC	702 544	710 778	741 125	780 393	831 523
Oprávky DM	348 435	366 539	391 349	442 396	504 138
Dlouhodobý majetek v ZC	354 109	344 239	349 777	337 998	327 385
Oběžný majetek	278 197	305 581	353 690	393 136	458 182
Časové rozlišení	1 461	2 393	3 584	4 590	7 370
Majetek celkem	633 767	652 213	707 051	735 724	792 937
Vývoj podnikového majetku (rok 2009=100) v %					
Dlouhodobý majetek v ZC	100,00	97,21	98,78	95,45	92,45
Oběžný majetek	100,00	109,84	127,14	141,32	164,70
Časové rozlišení	100,00	163,85	245,40	314,28	504,62
Majetek celkem	100,00	102,91	111,56	116,09	125,12
Struktura podnikového majetku v %					
Dlouhodobý majetek v ZC	55,87	52,78	49,47	45,94	41,29
Oběžný majetek	43,90	46,85	50,02	53,44	57,78
Časové rozlišení	0,23	0,37	0,51	0,62	0,93
Majetek celkem	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Tabulka 3: Meziroční změny podnikového majetku v %

Ukazatel	2010/2009	2011/2010	2012/2011	2013/2012
Dlouhodobý majetek v PC	1,17	4,27	5,30	6,55
Dlouhodobý majetek v ZC	-2,79	1,61	-3,37	-3,14
Oběžný majetek	9,84	15,74	11,15	16,55
Časové rozlišení	63,85	49,77	28,07	60,57
Majetek celkem	2,91	8,41	4,06	7,78

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Tabulka 4: Dlouhodobý majetek v PC, jeho vývoj a struktura

Ukazatel	2009	2010	2011	2012	2013
Dlouhodobý majetek v PC k 31.12. v tis. Kč					
Dlouhodobý hmotný majetek	672 982	673 724	691 229	716 962	754 862
Dlouhodobý nehmotný majetek	24 008	26 430	26 773	27 808	31 037
Dlouhodobý finanční majetek	5 554	10 624	23 123	35 623	45 624
Dlouhodobý majetek celkem	702 544	710 778	741 125	780 393	831 523
Vývoj dlouhodobého majetku v PC (rok 2009=100) v %					
Dlouhodobý hmotný majetek	100,00	100,11	102,71	106,54	112,17
Dlouhodobý nehmotný majetek	100,00	110,09	111,51	115,83	129,28
Dlouhodobý finanční majetek	100,00	191,29	416,35	641,41	821,47
Dlouhodobý majetek celkem	100,00	101,17	105,49	111,08	118,36
Struktura dlouhodobého majetku v PC v %					
Dlouhodobý hmotný majetek	95,79	94,79	93,27	91,87	90,78
Dlouhodobý nehmotný majetek	3,42	3,72	3,61	3,56	3,73
Dlouhodobý finanční majetek	0,79	1,49	3,12	4,56	5,49
Dlouhodobý majetek celkem	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Tabulka 5: Dlouhodobý majetek v ZC, jeho vývoj a struktura

Ukazatel	2009	2010	2011	2012	2013
Dlouhodobý majetku v ZC k 31.12. v tis. Kč					
Dlouhodobý hmotný majetek	340 707	326 369	322 244	317 595	313 541
Dlouhodobý nehmotný majetek	8 232	7 700	4 793	2 713	3 844
Dlouhodobý finanční majetek	5 170	10 170	22 740	17 690	10 000
Dlouhodobý majetek celkem	354 109	344 239	349 777	337 998	327 385
Vývoj dlouhodobého majetku v ZC (rok 2009=100) v %					
Dlouhodobý hmotný majetek	100,00	95,79	94,58	93,22	92,03
Dlouhodobý nehmotný majetek	100,00	93,54	58,22	32,96	46,70
Dlouhodobý finanční majetek	100,00	196,71	439,84	342,16	193,42
Dlouhodobý majetek celkem	100,00	97,21	98,78	95,45	92,45
Struktura dlouhodobého majetku v ZC v %					
Dlouhodobý hmotný majetek	96,22	94,81	92,13	93,96	95,77
Dlouhodobý nehmotný majetek	2,32	2,24	1,37	0,80	1,17
Dlouhodobý finanční majetek	1,46	2,95	6,50	5,23	3,05
Dlouhodobý majetek celkem	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Tabulka 6: Meziroční změny dlouhodobého majetku v %

Ukazatel	2010/2009	2011/2010	2012/2011	2013/2012
Meziroční změny dlouhodobého majetku v PC v %				
Dlouhodobý hmotný majetek	0,11	2,60	3,72	5,29
Dlouhodobý nehmotný majetek	10,09	1,30	3,87	11,61
Dlouhodobý finanční majetek	91,29	117,66	54,06	28,07
Dlouhodobý majetek celkem	1,17	4,27	5,30	6,55
Meziroční změny dlouhodobého majetku v ZC v %				
Dlouhodobý hmotný majetek	-4,21	-1,26	-1,44	-1,28
Dlouhodobý nehmotný majetek	-6,46	-37,75	-43,40	41,69
Dlouhodobý finanční majetek	96,71	123,59	-22,21	-43,47
Dlouhodobý majetek celkem	-2,79	1,61	-3,37	-3,14

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Z pohledu struktury dlouhodobého majetku převažuje v podniku dlouhodobý hmotný majetek, v každém roce převyšuje 90 % celkového dlouhodobého majetku. Dlouhodobý nehmotný majetek v pořizovacích cenách se na celkové struktuře podnikového majetku v roce 2013 podílí 3,73 % a v zůstatkových cenách 1,17 %. Nejvýznamnější složku dlouhodobého nehmotného majetku tvoří převážně software a menší položku tvoří ocenitelná práva.

Dlouhodobý finanční majetek v roce 2013 tvoří 5,5 % na dlouhodobém majetku celkem, v zůstatkových cenách 3 %. Dlouhodobý finanční majetek podniku tvoří pouze podíly v ovládaných a řízených skupinách.

Dlouhodobý hmotný majetek v členění na jednotlivé skupiny majetku v pořizovacích a zůstatkových cenách uvádějí údaje v tabulkách 7-9.

Největší mírou se na dlouhodobém hmotném majetku podílejí samostatné movité věci a soubory movitých věcí a stavby a to jak v pořizovacích cenách, tak i v zůstatkových cenách. V pořizovací ceně se na dlouhodobém hmotném majetku podílejí samostatné movité věci a soubory movitých věcí okolo 60 % a stavby okolo 40 %. U strojů a zařízení došlo za sledované období ke zvýšení o téměř 13 %, přičemž největší meziroční růst strojního zařízení v pořizovacích cenách byl zaznamenán v letech 2013/2012, a to o necelých 30 000 tis. Kč. V tomto roce byl pořízen nový výrobní stroj Diffenbacher za téměř 8 300 tis. Kč. Hodnota staveb se v pořizovací ceně za sledované období průměrně pohybovala okolo 280 000 tis. Kč, v zůstatkové ceně se hodnota pohybovala

okolo 200 000 tis. Kč. Zatímco se hodnota staveb v pořizovací ceně mírně zvyšovala na základě různých stavebních úprav, v zůstatkové ceně hodnota mírně klesala. Zajímavé je to, že je struktura dlouhodobého majetku v zůstatkových cenách z hlediska podílu staveb a strojního zařízení v podstatě opačná (více než) u dlouhodobého majetku v pořizovacích cenách a ve sledovaných letech se zhoršuje v neprospěch strojů a zařízení, což svědčí o významně vyšším stupni opotřebení strojů oproti stavbám a neustále narůstá.

Tabulka 7: Dlouhodobý hmotný majetek v PC, jeho struktura a vývoj

Ukazatel	2009	2010	2011	2012	2013
Dlouhodobý hmotný majetek v PC k 31.12. v tis. Kč					
Pozemky	6 825	6 825	6 825	6 825	6 825
Stavby	265 393	270 497	279 219	286 738	292 817
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	398 398	394 346	402 591	420 168	450 165
Nedokončený DHM	909	1 014	1 280	1 704	2 988
Poskytnuté zálohy na DHM	1 457	1 043	1 315	1 528	2 068
Dlouhodobý hmotný majetek celkem	672 982	673 724	691 229	716 962	754 862
Vývoj dlouhodobého hmotného majetku v PC (rok 2009=100) v %					
Pozemky	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00
Stavby	100,00	101,92	105,21	108,04	110,33
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	100,00	98,98	101,05	105,46	112,99
Nedokončený DHM	100,00	111,55	140,76	187,40	328,66
Poskytnuté zálohy na DHM	100,00	71,55	90,22	104,87	141,90
Dlouhodobý hmotný majetek celkem	100,00	100,11	102,71	106,54	112,17
Struktura dlouhodobého hmotného majetku v PC v %					
Pozemky	1,01	1,01	0,99	0,95	0,90
Stavby	39,44	40,15	40,39	39,99	38,79
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	59,20	58,53	58,24	58,60	59,64
Nedokončený DHM	0,14	0,15	0,19	0,24	0,40
Poskytnuté zálohy na DHM	0,22	0,15	0,19	0,21	0,27
Dlouhodobý hmotný majetek celkem	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Tabulka 8: Dlouhodobý hmotný majetek v ZC, jeho struktura a vývoj

Ukazatel	2009	2010	2011	2012	2013
Dlouhodobý hmotný majetek v ZC k 31.12. v tis. Kč					
Pozemky	6 825	6 825	6 825	6 825	6 825
Stavby	207 822	203 969	203 508	201 463	197 766
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	123 694	113 519	109 318	106 076	103 895
Nedokončený DHM	909	1 014	1 280	1 704	2 988
Poskytnuté zálohy na DHM	1 457	1 043	1 315	1 528	2 068
Dlouhodobý hmotný majetek celkem	340 707	326 369	322 244	317 595	313 541
Vývoj dlouhodobého hmotného majetku v ZC (rok 2009=100) v %					
Pozemky	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00
Stavby	100,00	98,15	97,92	96,94	95,16
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	100,00	91,77	88,38	85,76	83,99
Nedokončený DHM	100,00	111,55	140,76	187,40	328,66
Poskytnuté zálohy na DHM	100,00	71,55	90,22	104,84	141,90
Dlouhodobý hmotný majetek celkem	100,00	95,79	94,58	93,22	92,03
Struktura dlouhodobého hmotného majetku v ZC v %					
Pozemky	2,00	2,09	2,12	2,15	2,18
Stavby	61,00	62,50	63,15	63,43	63,07
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	36,31	34,78	33,92	33,40	33,14
Nedokončený DHM	0,27	0,31	0,40	0,54	0,95
Poskytnuté zálohy na DHM	0,43	0,32	0,41	0,48	0,66
Dlouhodobý hmotný majetek celkem	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Tabulka 9: Meziroční změny dlouhodobého hmotného majetku v %

Ukazatel	2010/2009	2011/2010	2012/2011	2013/2012
Meziroční změny dlouhodobého majetku v PC v %				
Pozemky	0,00	0,00	0,00	0,00
Stavby	1,92	3,22	2,69	2,12
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	-1,02	2,09	4,37	7,14
Nedokončený DHM	11,55	26,18	33,14	75,37
Poskytnuté zálohy na DHM	-28,45	26,09	16,24	35,31
Dlouhodobý hmotný majetek celkem	0,11	2,60	3,72	5,29

Ukazatel	2010/2009	2011/2010	2012/2011	2013/2012
Meziroční změny dlouhodobého majetku v ZC v %				
Pozemky	0,00	0,00	0,00	0,00
Stavby	-1,85	-0,23	-1,00	-1,84
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	-8,23	-3,70	-2,97	-2,06
Nedokončený DHM	11,55	26,18	33,14	75,37
Poskytnuté zálohy na DHM	-28,45	26,09	16,20	35,35
Dlouhodobý hmotný majetek celkem	-4,21	-1,26	-1,44	-1,28

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

U pozemků činí hodnota každý rok 6 825 tis. Kč v pořizovacích i v zůstatkových cenách. Pozemky se řadí do skupiny, která se neodepisuje a protože podnik za sledované období žádný pozemek nepřikoupil, hodnota je v jednotlivých letech stejná. Na struktuře dlouhodobého hmotného majetku se pozemky podílí necelým 1 % a v zůstatkových cenách něco přes 2 %.

Nejmenší položku tvoří poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek a nedokončený dlouhodobý hmotný majetek. Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek se neodepisuje, a proto je hodnota v zůstatkových cenách stejná jako hodnota v pořizovacích cenách. Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek nepřekračuje za sledované období 1 %. Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek tvoří pouze malou část na celkovém hmotném majetku.

5.2 ANALÝZA VYBAVENOSTI A ÚROVNĚ DLOUHODOBÉHO HMOTNÉHO MAJETKU

V kapitole 5.1 bylo hodnocení zaměřeno na analýzu absolutních ukazatelů o dlouhodobém majetku. K určení vzájemných vazeb mezi ukazateli je nutno použít poměrových ukazatelů, jako je produktivita dlouhodobého hmotného majetku (vyjádřená poměrem celkových výnosů k dlouhodobému hmotnému majetku) a ukazatel technického vybavení práce, který vyjadřuje vybavenost pracovníků dlouhodobým hmotným majetkem. V tabulce 10 jsou uvedeny informace o produktivitě dlouhodobého hmotného majetku v pořizovacích i v zůstatkových cenách, pak meziroční změny produktivity dlouhodobého hmotného majetku. Údaje týkající se vybavenosti pracovníků (technické vybavení práce) zobrazují údaje v tabulkách 12-14. Ukazatel stupně opotřebenosti majetku je uveden v tabulce 15.

Tabulka 10: Produktivita dlouhodobého hmotného majetku (DHM)

Ukazatel	2009	2010	2011	2012	2013
Výnosy v tis. Kč	858 021	962 738	943 318	1 060 551	1 114 248
Produktivita DHM v PC (v Kč)	1,27	1,43	1,36	1,48	1,48
Vývoj produktivity DHM v PC	100,00	112,08	107,04	116,02	115,78
Produktivita DHM v ZC (v Kč)	2,52	2,95	2,93	3,34	3,55
Vývoj produktivity DHM v ZC	100,00	117,13	116,24	132,60	141,11

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Tabulka 11: Meziroční změny produktivity DHM v %

Ukazatel	2010/2009	2011/2010	2012/2011	2013/2012
Produktivita DHM v PC	12,08	-4,50	8,39	-0,21
Produktivita DHM v ZC	17,13	-0,76	14,07	6,42

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Výnosy za sledované období výrazně vzrostly, tento růst činil téměř 30 %. Tento vývoj výnosů za sledované období způsobilo především zvýšení tržeb za vlastní výroby a služby (26 %) i zvýšení tržeb z prodeje dlouhodobého majetku a materiálu (48 %).

Produktivita dlouhodobého hmotného majetku udává, kolik korun výnosů se vyprodukuje z 1 Kč dlouhodobého hmotného majetku. Dlouhodobý hmotný majetek se v pořizovacích cenách zvyšoval pomaleji než výnosy a v zůstatkových cenách klesal, proto je vykázán výraznější růst produktivity dlouhodobého hmotného majetku v zůstatkových cenách, o 1,03 Kč (nárůst o 41 %), než produktivity dlouhodobého hmotného majetku v pořizovacích cenách, o 0,21 Kč (nárůst o 15 %).

V tabulkách 12-14 je posouzena vybavenost pracovníků stavbami, samostatnými movitými věcmi a soubory movitých věcí a celkovým dlouhodobým hmotným majetkem. Pozemky, nedokončený dlouhodobý hmotný majetek a poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek tvoří pouze nepatrnou část dlouhodobého hmotného majetku a proto z hlediska vybavenosti pracovníků nejsou podstatné.

Vývoj vybavenosti pracovníků dlouhodobým hmotným majetkem v pořizovacích cenách byl kromě již zmíněného nejistého vývoje rozsahu dlouhodobého hmotného majetku ovlivněn především změnami počtu pracovníků, jejich výrazným nárůstem v letech 2010 a 2011. Celkově se objem dlouhodobého hmotného majetku v pořizovacích cenách na jednoho pracovníka za sledované období zvýšil o více než 10 %.

V zůstatkových cenách se vybavenost pracovníků dlouhodobým hmotným majetkem nevyvíjí příznivě. Za sledované období klesla zhruba o 10 % z 621 tis. Kč v roce 2009 na 563 tis. Kč v roce 2013.

Tabulka 12: Vybavenost pracovníků dlouhodobým hmotným majetkem v PC

Ukazatel	2009	2010	2011	2012	2013
Průměrný přepočtený stav pracovníků	549	593	592	565	557
Vybavenost pracovníků dlouhodobým hmotným majetkem a její vývoj v PC v tis. Kč					
Stavby	483,41	456,15	471,65	507,50	525,70
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	725,68	665,00	680,05	743,66	808,19
DHM celkem	1 225,83	1 136,13	1 167,62	1 268,95	1 355,23
Vývoj vybavenosti pracovníků DHM v PC (rok 2009=100) v %					
Stavby	100,00	94,36	97,57	104,98	108,75
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	100,00	91,64	93,71	102,48	111,37
DHM celkem	100,00	92,68	95,25	103,52	110,56

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Tabulka 13: Vybavenost pracovníků dlouhodobým hmotným majetkem v ZC

Ukazatel	2009	2010	2011	2012	2013
Průměrný přepočtený stav pracovníků	549	593	592	565	557
Vybavenost pracovníků dlouhodobým hmotným majetkem a její vývoj v ZC v tis. Kč					
Stavby	378,55	343,96	343,76	356,57	355,05
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	225,31	191,43	184,66	187,75	186,53
DHM celkem	620,59	550,37	544,33	562,12	562,91
Vývoj vybavenosti pracovníků DHM v ZC (rok 2009=100) v %					
Stavby	100,00	90,86	90,81	94,19	93,79
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	100,00	84,96	81,96	83,33	82,79
DHM celkem	100,00	88,68	87,71	90,58	90,70

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Tabulka 14: Meziroční změny vybavenosti pracovníků DHM v %

Ukazatel	2010/2009	2011/2010	2012/2011	2013/2012
Meziroční změny vybavenosti pracovníků DHM v PC v %				
Stavby	-5,64	3,40	7,60	3,59
Samostatné movité věci a soubory soubory movitých věcí	-8,36	2,26	9,35	8,68
DHM celkem	-7,32	2,77	8,68	6,80
Meziroční změny vybavenosti pracovníků DHM v ZC v %				
Stavby	-9,14	-0,06	3,73	-0,43
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	-15,04	-3,54	1,67	-0,65
DHM celkem	-11,32	-1,10	3,27	0,14

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Tabulka 15: Stupeň opotřebení DHM

Ukazatel	2009	2010	2011	2012	2013
Oprávký staveb (v tis. Kč)	57 571	66 528	75 711	85 280	95 052
Oprávký samostatných movitých věcí a souborů movitých věcí (v tis. Kč)	274 678	280 827	293 274	314 092	346 270
Oprávký DHM (v tis. Kč)	332 280	347 355	368 985	399 367	292 817
Stavby v PC (v tis. Kč)	265 393	270 497	279 219	286 738	292 817
Samostatné movité věci a soubory movitých věcí v PC (v tis. Kč)	398 398	394 346	402 591	420 168	450 165
DHM v PC (v tis. Kč)	672 982	673 724	691 229	716 962	754 862
Míra opotřebení staveb (v %)	21,69	24,59	27,12	29,74	32,46
Míra opotřebení samostatných movitých věcí a souborů movitých věcí (v %)	68,95	71,21	72,85	74,75	76,92
Míra opotřebení DHM (v %)	49,37	51,56	53,38	55,70	58,46

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Stupeň opotřebení dlouhodobého hmotného majetku je dán podílem oprávek dlouhodobého hmotného majetku a dlouhodobého hmotného majetku v pořizovacích cenách. Ve sledovaném období se stupeň opotřebení trvale zvyšuje, ze 49 % v roce 2009 na 58 % v roce 2013. Stavby jsou v průměru odepsány z 32 % v roce 2013. Oproti tomu strojní zařízení vykazuje v jednotlivých letech odepsanost přes 68 %.

5.3 ANALÝZA VYUŽITÍ PODNIKOVÉHO MAJETKU

V této kapitole budou posouzeny úroveň a vývoj finanční situace podniku. Budou posouzeny ukazatele rentability, aktivity, zadluženosti a likvidity. Rentabilita celkového a vlastního kapitálu, míra zadluženosti a finanční samostatnosti podniku, hodnota úrokového krytí a ukazatelé likvidity jsou uvedeny v tabulce 16. V tabulce 17 jsou vyjádřeny ukazatele aktivity. Rychlost obratu aktiv je počítána k celkovým ročním výnosům podniku, doba obratu je počítána k průměrným denním výnosům podniku.

Tabulka 16: Rentabilita, zadluženost a likvidita

Ukazatel	2009	2010	2011	2012	2013
Rentabilita celkového kapitálu ROA v %	11,89	10,44	8,67	14,04	15,30
Rentabilita vlastního kapitálu ROE v %	13,87	12,38	10,09	14,63	17,32
Celková zadluženost v %	37,91	35,63	35,69	30,25	29,74
Finanční samostatnost v %	62,09	64,37	64,31	69,75	70,26
Úrokové krytí	11,43	18,95	14,39	32,32	66,34
Běžná likvidita	1,99	2,27	2,25	3,22	3,84
Pohotová likvidita	1,14	1,30	1,32	2,21	2,86
Okamžitá likvidita	0,10	0,10	0,06	0,08	0,12

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Rentabilita celkového kapitálu se za dané období zvýšila z 11,9 % na 15,3 %.. Rentabilita vlastního kapitálu dosáhla za sledované období vzrůstu téměř o 3,5 procentního bodu. Oproti rentabilitě celkového kapitálu (počítaná s EBITem) se do čitatele dosazuje zisk po zdanění (EAT). Hodnoty zadluženosti jsou v jednotlivých letech více než příznivé. Podnik je velice soběstačný, majetek financuje z více než 70 % (rok 2013) z vlastních zdrojů. Hodnota úrokového krytí říká, kolikrát EBIT převyšuje nákladové úroky. Přijatelné hodnoty jsou od 3-6, ale čím jsou hodnoty větší, tím lépe. V tomto případě má podnik velký objem zisku před zdaněním a úhradou a malý objem nákladových úroků. Ukazatel běžné likvidity by měl být vyšší než 1,5 a podnik tuto hranici v jednotlivých letech podnik vždy přesáhl. Podnik za dané období neklesl u ukazatele pohotové likvidity pod 1 a likvidita se za sledované období více než zdvojnásobila. Ukazatelé běžné a pohotové likvidity splňují daná kritéria, ovšem ukazatel okamžité likvidity ne. Hodnota by neměla být menší než 0,2. Podnik tuto hranici nikdy nepřesáhl, znamená to, že pokud podnik potřebuje okamžitě splatit krátkodobé závazky, nemá

v daném okamžiku z čeho platit. Podnik má velký objem pohledávek a zásob, krátkodobý finanční majetek se na struktuře oběžných aktiv podílí minimálně.

Tabulka 17: Ukazatelé aktivity

Ukazatel	2009	2010	2011	2012	2013
Výnosy v tis. Kč	858 021	962 738	943 318	1 060 551	1 114 248
Rychlost obratu (počet obrátek)					
Obrat celkových aktiv	1,35	1,48	1,33	1,44	1,41
Obrat stálých aktiv	2,42	2,80	2,70	3,14	3,40
Obrat zásob	7,18	7,36	6,44	8,62	9,57
Obrat pohledávek	5,93	5,97	4,76	4,08	3,42
Doba obratu (ve dnech)					
Doba obratu celkových aktiv	265,91	243,88	269,83	249,74	256,19
Doba obratu stálých aktiv	148,57	128,72	133,49	114,73	105,77
Doba obratu zásob	50,10	48,89	55,94	41,75	37,61
Doba obratu pohledávek	60,66	60,28	75,64	88,19	105,40
Doba obratu krátkodobých závazků	32,25	33,27	36,42	31,84	35,46

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Ukazatelé aktivity se za dané období vyvíjí pozitivně, a to díky růstu výnosů. Rychlost obratu celkových aktiv vykazovala v jednotlivých letech nepatrné zlepšení. V roce 2009 se podnikový majetek obrátil 1,35x a s tím souvisí doba obratu celkových aktiv, činila téměř 266 dnů, v roce 2013 se podnikový majetek obrátil 1,41x, tedy za 256 dnů, což představuje zkrácení doby o 9 dní. Zatímco se stálá aktiva za rok 2009 obrátila 2,42x, v roce 2013 3,4x. Znamená to, že podnik efektivněji využívá svých budov, strojů, zařízení a jiných stálých aktiv. Rychlost obratu zásob se za dané období zlepšila, od roku 2009 se rychlost obratu zvýšila o 1/3 a znamená to, že v roce 2013 doba obratu zásob činila již pouze 37 dní, tj. o 13 dní méně než v roce 2009. Negativní vztah existuje mezi dobou obratu pohledávek a dobou obratu závazků. Doba obratu závazků by měla být vyšší než doba obratu pohledávek, resp. doba obratu pohledávek by se měla snižovat a doba obratu závazků zvyšovat. Toto ale u podniku neplatí z hlediska pohledávek. Doba obratu závazků se sice nepatrně prodlužuje, ale doba obratu pohledávek roste trvale a výrazně. Podnik po tuto dobu poskytuje svým odběratelům obchodní úvěr. Běžná doba splatnosti faktur je u společnosti převážně 30 dnů, pohledávky však byly uhrazeny v roce 2009 ve lhůtě 60 dnů a v roce 2013 se doba obratu pohledávek zvýšila až na 105 dnů. Z toho lze vyvodit, že obchodní partneři neplatí své účty včas.

6 INVESTIČNÍ ČINNOST PODNIKU

Investiční rozhodování patří mezi nejdůležitější druhy rozhodování ve firmě. Náplní investičního rozhodování je rozhodnutí o schválení či nepřijetí investičních projektů. Čím jsou investice úspěšnější, tím pozitivněji ovlivňují podnikatelský blahobyt a naopak jejich neúspěch může vést k výrazným problémům. Bez investic nemůže fungovat žádný podnik a zvláště ten, který chce rozvíjet svojí činnost.

Investiční záměry dané firmy jsou směřovány jak na obnovu výrobního zařízení (především k úspoře nákladů), tak i na rozšíření výroby, do kterých každoročně investuje desítky milionů korun.

Díky vysokým výnosům a pozitivním výsledkům hospodaření za sledované období firma nepoužívá cizí zdroje. Všechny své investice do dlouhodobého majetku financuje z vlastních zdrojů. Do konce roku 2009 používala firma Systém pro komplexní řízení společnosti Navision. Od roku 2010 firma používá nový program, a proto nebylo možné zjistit jednotlivé investice za rok 2009. Investiční činnost bude tedy posouzena za období 2010-2013.

V roce 2010 činil celkový objem investic 34 116 tis. Kč, z toho 24 465 tis. Kč byly investice do výrobního zařízení, nástrojů a do vybavení provozu. Největší investicí roku 2010 byl výrobní stroj Migatronic I pro robotizované svařovací pracoviště. Je investicí obnovovací a slouží pro zrychlení výrobního procesu a zvýšení kvality. Výrobní stroj Migatronic byl pořízen za 3 166 tis. Kč. V roce 2010 byly realizovány také některé stavební investice zaměřené především na uskladnění výrobků a dokončení výstavby výrobního objektu. Investováno bylo rovněž do odmašťovacího stroje za 625 tis. Kč. Odmašťovací stroj vytváří ochrannou vrstvu na povrchu výrobků a tím zajišťuje lepší přilnavost laku. Tržby za rok 2010 činily 943 318 tis. Kč, hodnota aktiv činila 652 213 tis. Kč a podnik zaměstnával 593 zaměstnanců. Firma za tento rok dosáhla hospodářského výsledku po zdanění 51 725 tis. Kč.

Celkové investiční výdaje v roce 2011 činily 49 085 tis. Kč, z toho 31 884 tis. Kč představovaly investice do strojního zařízení a nástrojů. Velkou částí zde byly i investice do výrobní budovy a skladu, do kterých bylo investováno 13 675 tis. Kč. Převážnou část zde představovaly investice do obnovovacích strojů, strojů na zkvalitnění výroby, strojů na úsporu nákladů a zařízení v oblasti IT služeb. Největší investicí z pohledu ná-

kladů představoval hydraulický lis, v hodnotě 4 200 tis. Kč. Hydraulický lis je tvářecí stroj určený zejména pro lisování, ohýbání a rovnání plechů a používá se především pro opravy a montáže. Výrobní stroj Bend Master je určen také pro ohýbání a lisování plechů, ale umožňuje i výrobu závěsů (pantů). Investováno bylo rovněž do IT služeb a to zejména do rozšíření datového pole. Datové pole bylo rozšířeno a propojeno se stávajícím datovým polem včetně instalace.

V roce 2012 bylo celkem proinvestováno 50 663 tis. Kč. Jednalo se zde převážně o investice do strojního zařízení za 31 620 tis. Kč a o vozidla (především auta a kamiony) v hodnotě 9 649 tis. Kč. Největší investicí za rok 2012 byl nákup výrobního stroje Laser 3030, který byl pořízen za 11 706 tis. Kč a slouží ve výrobě k řezání konstrukční oceli ve všech tloušťkách. Výrobní stroj Laser 3030 zajišťuje výhodu vysoké produktivity v oblasti tenkých plechů. Tento výrobní stroj tvoří za sledované období největší investici z pohledu nákladů. V roce 2012 se uskutečnil též přesun stravovací místnosti pro zaměstnance do nové budovy. Tento přesun vyvolat náklady za 2 632 tis. Kč. Společnost také investovala do obnovovacích strojů jako například do výrobního ohraňovacího lisu, který byl pořízen za 5 241 tis. Kč a je určen pro náročnější ohyby, na které by ohýbačky nestačily.

Za rok 2013 společnost vynaložila prostředky na investice za 58 546 tis. Kč a jako každý rok se jednalo především o investice do strojního zařízení v hodnotě 38 228 tis. Kč. V tomto roce byla také rozšířena kancelářská budova v hodnotě 3 971 tis. Kč. Největší investicí byl tvářecí výrobní lis Diffenbacher, který se používá na výrobu plastů, v hodnotě 8 290 tis. Kč. Tento stroj slouží k rozvoji výroby, k úspoře nákladů a k rozšíření výrobního procesu. Během roku proběhly také mírné stavební úpravy, například byly opraveny zasedací místnost a další prostory. Tato stavební úprava vyvolala náklady za 3 429 tis. Kč. Investováno bylo rovněž do AGN za 3 489 tis. Kč (AGN představuje souhrn investic v oblasti IT služeb). Jedná se o propojení systému z pohledu bezpečnosti dat, standardizace a sjednocení IT věcí.

Převážná část investiční činnosti společnosti ACO byla směřována do oblasti obnovy výrobního zařízení (zejména z pohledu úspory nákladů), ale také do oblasti rozvoje. V tabulce 18 jsou uvedeny nejvýznamnější investice za období 2010-2013.

Společnost ACO plánuje investiční činnost vždy na 1 rok dopředu. Na období 2014 plánuje společnost investice v hodnotě 48 400 tis. Kč. Nejvíce hodlá investovat do výrobního zařízení v částce 21 000 tis. Kč a to nákupem nového děrovacího stroje Tru-Punch za 12 500 tis. Kč. Další výrobní stroje, do kterých bude společnost v roce 2014 investovat, jsou například tvářecí stroje pro trubky, nové lisovací nástroje pro výrobu a svařovací stroje pro výrobu. Aby firma ušetřila náklady, hodlá pořídit nový svařovací poloautomat na zlepšení kvality za 2 925 tis. Kč. Firma také plánuje vyměnit některá zařízení jako například ohýbací nástroje a drobné nářadí, v částce 2 600 tis. Kč. V oblasti IT služeb firma plánuje investovat částku 2 950 tis. Kč a to především pro větší bezpečnost dat.

Tabulka 18: Nejvýznamnější investice za období 2010-2013 (v Kč)

Název	Požizovací cena
Rok 2010	
Migatronic I- výrobní stroj	3 166 960
Migatronic II- výrobní stroj	2 792 187
Technické zhodnocení výrobního objektu	2 346 645
Skladovací přístřešek	1 094 939
Odmašťovací stroj-výrobní stroj	625 000
Rok 2011	
Hydraulický lis - výrobní stroj	4 200 000
Bend Master - výrobní stroj	3 795 251
Cutting ATTL - výrobní stroj	2 238 760
Small Bending - výrobní stroj	2 068 335
Rozšíření datového pole - IT oblast	1 704 053
Rok 2012	
Laser 3030 - výrobní stroj	11 706 483
Ohraňovací lis - výrobní stroj	5 241 690
Repase CEMSA - výrobní stroj	3 090 000
Stravovací místnost	2 632 186
UNIFACE - vývoj	1 438 934
Rok 2013	
Diffenbacher - výrobní stroj	8 290 056
Hygienic Tray channels - vývoj	5 579 710
Frézovací centrum - výrobní stroj	3 697 920
AGN - IT oblast	3 489 458
Zasedací místnost	3 429 339

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Přehled hospodaření daného podniku nám poskytují údaje v tabulce 19. Je zde uveden rozsah celkové investiční činnosti (investičních výdajů), výnosů, tržeb (tržby za prodej vlastních výrobků a služeb a tržby za prodej zboží), nákladů a výsledku hospodaření po zdanění za období 2009-2013.

Tabulka 19: Investiční činnost a výsledek hospodaření (v tis. Kč)

Ukazatel	2009	2010	2011	2012	2013
Investiční výdaje	31 848	34 116	49 085	50 663	58 546
Výnosy	858 021	962 738	943 318	1 060 551	1 114 248
Tržby	789 634	884 098	862 393	973 048	1 024 468
Náklady	788 780	898 350	897 729	985 822	1 017 519
Výsledek hospodaření po zdanění	54 479	51 725	45 589	74 729	96 271

Zdroj: údaje podniku a vlastní zpracování

Rozsah investiční činnosti se za sledované období výrazně navýšil, a to o 83%. Společnost každý rok investuje do dlouhodobého majetku desítky milionů korun a nejvíce investuje do strojního zařízení. Investiční činnost působí pozitivně na vývoj výnosů. Výnosy se od roku 2009 trvale zvyšují, za sledované období vzrostly o téměř 30%. Největší položku výnosů tvoří výkony, a to především tržby za prodej vlastních výrobků a služeb. Růst výnosů má i pozitivní dopad na výsledek hospodaření, který se od roku 2009 zvýšil o 41 792 tis. Kč a představuje nárůst za sledované období o 76 %. Náklady za sledované období rostly pomaleji než výnosy, za sledované období vzrostly o 28%. Největší položku nákladů tvoří výkonová spotřeba a to zejména spotřeba materiálu a energie.

7 ZÁVĚREČNÉ ZHODNOCENÍ

Podnikový majetek byl nejdříve posouzen z hlediska jeho členění na dlouhodobý majetek, oběžný majetek a časové rozlišení. Z dané struktury bylo zjištěno, že se na podnikovém majetku nejvíce podílí dlouhodobý majetek a oběžný majetek. Nejmenší mírou se podílí časové rozlišení, které netvoří ani 1%. Na začátku sledovaného období, tj. za rok 2009 se dlouhodobý majetek podílel téměř 56 % na podnikovém majetku a oběžný majetek zhruba 44 %. Za sledované období došlo k výraznému nárůstu oběžného majetku především pohledávek z obchodních vztahů a díky tomuto nárůstu se změnila struktura podnikového majetku. V roce 2013 se oběžný majetek podílel 58 % a dlouhodobý majetek 42 % na podnikovém majetku. V této práci byla analýza dále zaměřena především na dlouhodobý majetek. Nárůst dlouhodobé majetku byl způsoben převážně investicemi do dlouhodobého hmotného majetku. Nejvíce se na dlouhodobém majetku podílí dlouhodobý hmotný majetek, a to v každém roce zhruba 90 %. Největší mírou se na dlouhodobém hmotném majetku podílejí samostatné movité věci a soubory movitých věcí a stavby. Právě do těchto dvou složek podnik investuje nejvíce finančních prostředků.

Produktivita dlouhodobého hmotného majetku za sledované období roste a to především díky růstu výnosů. Produktivita dlouhodobého majetku v zůstatkových cenách rostla větším tempem než produktivita dlouhodobého hmotného majetku v pořizovacích cenách. Tento rychlejší vývoj má své odůvodnění, dlouhodobý hmotný majetek se v pořizovacích cenách zvyšoval, v zůstatkových cenách naopak klesal a výnosy neustále rostly, proto produktivita dlouhodobého hmotného majetku v zůstatkových cenách vykazuje rychlejší růst.

Vývoj vybavenosti pracovníků dlouhodobým hmotným majetkem v PC byl kromě již zmíněného vývoje rozsahu dlouhodobého hmotného majetku ovlivněn především změnami počtu pracovníků, jejich výrazným nárůstem v letech 2010 a 2011. Celkově se objem dlouhodobého hmotného majetku v PC na jednoho pracovníka za sledované období zvýšil o více než 10 % a v zůstatkových cenách vybavenost klesla zhruba o 10%.

Stupeň opotřebení dlouhodobého hmotného majetku vyjadřuje, že za rok 2013 bylo vyčerpáno téměř 60 % jeho životnosti. Stavby jsou v průměru za rok 2013 odepsány z 32 %. Oproti tomu samostatné movité věci a soubory movitých věcí vykazují odepsa-

nost přes 68%. Hlavním důvodem je technicky náročná výroba, která způsobuje morální opotřebení zařízení a vyšší hodnotu odpisů. Podnik by měl ještě ve větší míře výrobní zařízení obměňovat.

Analýza využití podnikového majetku byla provedena pomocí ukazatelů aktivity, rentability, zadluženosti a likvidity. Ukazatelé rentability celkového a vlastního kapitálu dosahují v jednotlivých letech příznivých výsledků. Rentabilita celkového kapitálu se za dané období zvýšila z 11,9 % na 15,3 %, rentabilita vlastního kapitálu dosáhla za sledované období vzrůstu téměř o 3,5 procentního bodu. Hodnoty celkové zadluženosti jsou za sledované období velice příznivé, celková zadluženost za sledované období klesá, v roce 2013 podnik kryje majetek ze 70 % z vlastního kapitálu. Ukazatel úrokového krytí říká, že EBIT převýšil za rok 2013 téměř 67x nákladové úroky. Ukazatel běžné likvidity je měřítkem budoucí platební schopnosti firmy a je důležité, aby hodnota běžné likvidity byla větší než 1,5, podnik tuto hranice za sledované období vždy přesáhl. Ukazatel pohotové likvidity by neměl být menší než 1, podnik pod tuto hranici nikdy neklesl. Ukazatelé běžné o pohotové likvidity splňují daná kritéria, ovšem ukazatel okamžité likvidity ne. Hodnota ukazatele okamžité likvidity by neměla být menší než 0,2, ale podnik tuto hranici nikdy nepřevýšil a to znamená, že pokud podnik potřebuje v nejbližší době uhradit své závazky, nemá v daném okamžiku z čeho platit. Podnik má velký objem pohledávek a zásob, krátkodobý finanční majetek se na struktuře oběžných aktiv podílí minimálně.

Vlivem zvyšování výnosů bylo posouzení ukazatelů aktivity pozitivní. Negativní je však vztah mezi dobou obratu pohledávek a dobou obratu závazků. Doba obratu závazků by měla být vyšší než doba obratu pohledávek. Doba obratu závazků se sice nepatrně prodlužuje, za sledované období se zvýšila pouze o 3 dny a je poměrně nízká. Doba obratu pohledávek je výrazně vyšší a každoročně se trvale zvyšuje, v roce 2013 až na 105 dnů, z toho lze vyvodit, že obchodní partneři neplatí své účty včas. U rychlosti obratu celkových aktiv došlo k nepatrnému zlepšení, v roce 2009 se podnikový majetek obrátil 1,35x a s tím souvisí doba obratu celkových aktiv 266 dnů, v roce 2013 se podnikový majetek obrátil 1,41x, tedy za 256 dnů. Rychlost obratu stálých aktiv dosahovala pozitivních výsledků, za sledované období se doba obratu stálých aktiv snížila o 42 dnů a vyjadřuje tedy, že se stálá aktiva za rok 2013 obrátila 3,4x oproti roku 2009, kde

se obrátila pouze 2,42x. Rychlost obratu zásob se od roku 2009 zvýšila o 1/3, což znamená, že v roce 2013 činila 37 dní, tj. o 13 dní méně než v roce 2009.

Investiční činnost podniku byla zaměřena v jednotlivých letech na dlouhodobý hmotný majetek. Investice do dlouhodobého hmotného majetku představují především obnovovací investice, ale také investice rozvojové. Investiční činnost podniku se za sledované období zvyšuje a to o téměř 72 %, to má i pozitivní dopad na vývoj výnosů, které se za sledované období zvýšily o 15 %. Největší investicí za celé sledované období byl výrobní stroj LASER 3030 (rok 2012), který byl obnovovací investicí, zaměřený především na úsporu nákladů. Dlouhodobý hmotný majetek za sledované období v pořizovací ceně rostl, oprávký však rostly rychleji a dlouhodobý hmotný majetek v zůstatkových cenách klesal. Z toho lze usoudit, že investice ve sledovaném období byly především obnovovací. Firma nejvíce investuje do výrobních zařízení a nástrojů. Do výrobního zařízení investuje firma každý rok průměrně okolo 31 500 tis. Kč. Veškerá investiční činnost firmy ACO byla za sledované období financována z vlastních zdrojů, což svědčí o velmi dobrém hospodaření firmy.

8 ZÁVĚR

Cílem této bakalářské práce bylo posouzení majetkové struktury vybraného podniku se zaměřením na vybavenost, úroveň, strukturu a využití dlouhodobého majetku jako podkladu pro zhodnocení investiční činnosti podniku.

Analýza podnikového majetku podává informace o struktuře podnikového majetku, jeho využití, jeho opotřebenosti, atd. Díky této analýze může podnik jednoduše zjistit, v jaké situaci se nachází a co je nutné v budoucí době změnit. Nejvýznamnější složku dlouhodobého majetku tvoří dlouhodobý hmotný majetek. Jeho aktivní složku tvoří samostatné movité věci a soubory movitých věcí. Aby dlouhodobý hmotný majetek zlepšoval kvalitu výroby, šetřil náklady a zvyšoval výrobu, je třeba tento dlouhodobý hmotný majetek prostřednictvím investic neustále obměňovat.

Rozhodování o investicích patří mezi důležitá manažerská rozhodnutí a nevhodně zaměřená investice může dostat podnik i do vážných problémů. Bez investování by však nefungoval žádný podnik, zvláště ten, který chce rozvíjet svoji hospodářskou činnost.

Posouzení majetkové struktury jako podkladu pro zhodnocení investiční činnosti mělo příznivý dopad. Dlouhodobý majetek je v podniku využíván efektivně a to má kladný dopad na zkvalitnění pracovní činnosti podniku.

9 SUMMARY

The aim of this work was assessment of property structure with a focus on skills, the level, structure and utilization of fixed assets as a basis for assessing the investment activity of the company.

The analysis of corporate assets provides information about the structure of corporate property, its use, wear, etc. This firm's analysis firm may simply finds out what the situation is and what needs to change in future. The most important component of fixed assets is tangible fixed asset and its active constituent is individual movable assets movable assets and the sets of movable assets.

The investment decisions are among the important management decisions and for inappropriately focused investment can get the company into serious problems. However, without investment could not work any enterprise, especially one who wants to develop their economic activity.

The assessment of asset structure as the basis for evaluation of investment activities had the positive impact. Fixed assets are used effectively in the enterprise, and it has a positive impact on improving the work of the company.

Keywords:

Investment

Tangible fixed assets

Profit

Revenues

Costs

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- Chalupa, R., Kadlec, J., Pilátová, J., Procházková, D., Sedlák, R., Skálová, J., . . . Vlach, P. (2011). *Abeceda účetnictví pro podnikatele*. Olomouc: Vydavatelství Anag.
- Fotr, J., & Ivan, S. (2005). *Podnikatelský záměr a investiční rozhodování*. Praha: Vydavatelství Grada Publishing.
- Kislingerová, E., Boukal, P., Čepelka, V., Hnilica, J., Novotný, J., Scholleová, H., . . . Vávrová, H. (2010). *Manažerské finance*. Praha: Vydavatelství C. H. Beck.
- Kovanicová, D., & Kovanic, P. (1998). *Poklady skryté v účetnictví*. Praha: Vydavatelství Polygon.
- Krutina, V., & Novotná, M. (2009). *Ekonomika podniku*. České Budějovice: Vydavatelství EF JU.
- Marek, P. (2009) *Studijní průvodce financemi podniku*. Praha: Vydavatelství Ekopress.
- Munzar, V., & Březinová, H. (2008). *Účetnictví I*. Praha: Vydavatelství Institut Svazu účetních.
- Pelc, V. (2011). *Daňové odpisy*. Praha: Vydavatelství C. H. Beck.
- Polách, J., & Merková, M. (2012). *Reálné a finanční investice*. Praha: Vydavatelství C. H. Beck.
- Ryneš, P. (2013). *Podvojně účetnictví a účetní závěrka*. Olomouc: Vydavatelství Anag.
- Synek, M., Kislingerová, E., Dvořáček, J., Dvořák, J., Dvořák, P., Dvořáková, Z., . . . Janhuba, M. (2010). *Podniková ekonomika*. Praha: Vydavatelství C. H. Beck.
- Šiman, J. (2010). *Financování podnikatelských subjektů*. Praha: Vydavatelství C. H. Beck.
- Štohl, P. (2012). *Učebnice účetnictví 1. díl*. Znojmo: Vydavatelství Vzdělávací středisko Ing. Pavel Štohl.
- Valach, J. (2010). *Investiční rozhodování a dlouhodobé financování*. Praha: Vydavatelství Ekopress.
- Valach, J., Ducheček, F., Durčáková, J., Grünwald, R., Holečková, J., Mandíková, D., . . . Mařík, M. (1999). *Finanční řízení podniku*. Praha: Vydavatelství Ekopress.
- Valouch, P. (2012). *Účetní a daňové odpisy*. Praha: Vydavatelství Grada Publishing.
- Veselá, J. (2007). *Investování na kapitálových trzích*. Praha: Vydavatelství Aspi.
- Vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojněho účetnictví, ve znění pozdějších předpisů
- Wöhe, G., & Kislingerová, E. (2007). *Úvod do podnikového hospodářství*. Praha: Vydavatelství C. H. Beck.

SEZNAM OBRÁZKŮ A TABULEK

Obrázek 1: Organizační struktura podniku	29
Tabulka 1: Vývoj ekonomických charakteristik podniku v letech 2009 – 2013 (v tis. Kč)	28
Tabulka 2: Podnikový majetek, jeho vývoj a struktura	31
Tabulka 3: Meziroční změny podnikového majetku v %	31
Tabulka 4: Dlouhodobý majetek v PC, jeho vývoj a struktura	32
Tabulka 5: Dlouhodobý majetek v ZC, jeho vývoj a struktura	32
Tabulka 6: Meziroční změny dlouhodobého majetku v %	33
Tabulka 7: Dlouhodobý hmotný majetek v PC, jeho struktura a vývoj	34
Tabulka 8: Dlouhodobý hmotný majetek v ZC, jeho struktura a vývoj	35
Tabulka 9: Meziroční změny dlouhodobého hmotného majetku v %	35
Tabulka 10: Produktivita dlouhodobého hmotného majetku (DHM)	37
Tabulka 11: Meziroční změny produktivity DHM v %	37
Tabulka 12: Vybavenost pracovníků dlouhodobým hmotným majetkem v PC	38
Tabulka 13: Vybavenost pracovníků dlouhodobým hmotným majetkem v ZC	38
Tabulka 14: Meziroční změny vybavenosti pracovníků DHM v %	39
Tabulka 15: Stupeň opotřebení DHM	39
Tabulka 16: Rentabilita, zadluženost a likvidita	40
Tabulka 17: Ukazatelé aktivity	41
Tabulka 18: Nejvýznamnější investice za období 2010-2013 (v Kč)	44
Tabulka 19: Investiční činnost a výsledek hospodaření (v tis. Kč)	45